Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Năm thứ 28
Số 4874
Ngày thứ bảy
12 Janvier 1935
Mùng 8 tháng chạp (âm) năm Giáp Tuất

Lục tỉnh tân văn

COFAT

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA
Mua báo xin trả tiền trước cho ông Nguyễn-văn-Của.
Gởi bài vở cho ông Lâm-văn-Ngọ.

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY
BÁO-QUÁN: 57, Rue Lucien Mossard — SAIGON
Dây thép tắt: LUCTINH — Dây thép nói: 203

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ
Thay mặt cho tòa báo bên Pháp-Quốc
COMPTOIR INTERNATIONAL DE PUBLICITÉ
3, Rue Tronchet — PARIS (VIIIe)

GIÁ BÁO
Một năm... 12$00
Sáu tháng... 6.50
Ba tháng... 3.50
Mỗi số..... 0.06

Tặng sự vô-học

(*Tiếp theo*)

Lại không quen với người hữu-học vì người hữu-học khinh-khi mấy hẳn chánh-đáng. Trong khi ấy, những người có tư tưởng nói chuyện với mấy người tay lấm chơn bùn rất dễ dàng, tự-nhiên. Họ nói chuyện đời rất thẳm tai đẹp dạ.

Người lưu-hành xứ nọ qua xứ kia bỏ ết muốn người muốn vật với một anh thợ chẻi-phác quanh năm chỉ đi vòng theo bái của mình, hiệp lại đặng nói chuyện về biển giả thì câu chuyện có lý thú biết chừng nào. Trong câu chuyện có cái tên sống nhớ lời nói, chết vì lời nó, không xem được một tiếng chi. Tên ấy ta biết rõ: là nói chuyện như kẻ không hiểu một lời, không biết thương, không biết kính, tưởng rằng mình có sức kính-thiện động-địa. Nó nói, nó luận, nó phán, nó phá những cang thường, luân-lý những nề-nếp cũ, những thói nhà xưa. Rất vô phước thay vì tên ấy là giống giả-man dương đào-tạo cái hoàn vô hiện-thời!

∴

Bây giờ ta nên bàn về sự vô-học đối với đoàn phụ-nữ. Cái đề rất khó. Khi xã-hội tân thành t i làm sao cũng có bạn quần-vận yếm-mang muốn nên dừng tài-ba lội-lạc. Sự muốn nấy rất dễ hiểu, người dân-bà muốn một cái áo tốt là một sự yêu-điệu tự-nhiên; người dân-bà mà muốn gia vị gia mâu thêm cho trí của mình, là một sự yêu-điệu it tự nhiên hơn một chút. Người dân bà mãng tranh-đua với bạn-tác luôn, không vì chuyện nầy cũng vì lý nọ. Trong lúc tranh-đua thì nào là trí-thức, nào là học-vấn đều tuông ra. Trực-lập những cách tự-kiêu tự-thị; huyên-trương những tiếng cao-kỳ trong khoa-học, tr ết-học, luật-học... chẳng khác nào nơi miếng Á-phi-lợi-gia mấy con gái mọi ùng tới chụp giựt những món đồ tạp-hóa của kẻ ngoại-bang đem tới bầy ra.

Ai là chẳng hâm-mộ sự học-vấn, sang như bên, giả như trẻ, dân-bà như dân-ông. Song cái sự hâm-mộ của dân-bà là chỉ qua-loa ngoài mặt chớ không chút thâm-ẩu. Người dân-ông học biết bao dày công học sức, nhiều khi đi đến chỗ rõ rang đề-hiểu lại phải buộc mình lia đi dặng bay vào bầu mộng tưởng nghi-ngờ. Còn phần nhiều dân-bà học dặng gặp lợi liền đó. Họ muốn thông gấp song họ không chịu học lâu. Họ gặp những tiếng lạ-lùng họ học dặng kiếm dịp tuông ra, nhiều khi không hiểu nghĩa; thấy cảnh nào họ cũng ưng đến, song họ không chịu ở lâu. Đọc chuyện nầy qua chuyện nọ, họ sải, họ bay ngang qua sách trong lúc phải đi từ bước mới dặng sang lòng. Trong trí họ chỉ có tiếng-một chinh-chông, nằm đọc nằm ngang không thứ lớp.

Cái bổn-tánh của dân-bà là nghe chớ không phải thấy, là cảm-xúc chớ không phải kiến-thức, vì người dân bà có một cái linh-tánh mà đàn ông không có. Cho nên vì đó mà mấy người dân-bà vô-học qui-báu nhọ nhân như Tiên, như Thánh. Mấy bà cũng như cái kiến đọi khắp cửu-thiên tinh-đầu, đèn lòa cũng tr-hải san-hà. Ngó trong con mắt mấy bà đã thấy cảnh đẹp hay tồi. Đã lâu rồi, dân-ông ở trong cảnh thịnh-không, không có liên-lạc với hoàn-vô. Đàn bà ở gần hoàn-vô hơn, cho nên thường thường người dân ông tìm sự cám-tâm, động-trí, theo cái tình, theo lời nói của dân-bà. Không khác nào giữa chỗ phồn-hoa náo-nhiệt, ta lóng tai nghe tiếng chuông vàng. Người dân-bà thường nói chuyện nầy qua chuyện nọ, dùng những động thường, song đến câu chuyện hay, cảm-xúc tâm-trí thì lại đổi dọng. Đến lẻ ấy ta thấy trí nhạy, tiếng thanh lạ-lùng. Hay như vậy không dáng thương, không đáng kính người dân-bà hay sao?

∴

Nếu có một cô nào đọc mấy hàng trên đây, thì tác giả xin xem những lời đại-khái của tác giả bày ra, không phải như lời xoi-xỉa nặng nề, mà là như ý của tác-giả kính trọng cái mỹ-đức của dân-bà. Có lẽm người dân-bà, khi ta muốn cho họ khỏi vướng tật làm khôn làm khéo, họ tưởng chúng ta ganh-ghét, sợ một ng y kia dân-bà hơn dân-ông, sanh sự sĩ-hỏ, nhơ-nhuốc cho dân-ông. Cái cách tưởng như thế làm cho chúng ta mỉm cười.

Không, không phải chúng ta ganh ghét, song chúng ta thấy khi chúng tỏ dạng có hi-vọng kính trọng nưng cao người dân-bà lên, người dân-bà lại tự họ mình xuống thấp, thì chúng ta rất xốn tai gay mắt.

(*Còn nữa*).

Song Long Hồng Chi
Du học-sanh

Cuộc chúng dân đầu phiếu ngày mai

Phải chăng là cái mồi của cuộc thế giới chiến-tranh?

La Sarre là một tỉnh có nhiều thổ-sản vô khoáng chất.

Sự cuộc Pháp-Đức chiến-tranh (1914 - 1918) tỉnh ấy thuộc về quyền cai trị của một hội-đồng chánh-phủ. Cứ mười năm thì nhà đương đạo bổ thăm ý dân một lần, để cho biết coi phần đông muốn cho La Sarre nhập về nước nào, Đức hay Pháp, hay là cứ để y như chế độ cũ?

Cuộc hỏi thăm dân-ý ấy kêu là chúng dân đầu phiếu! p'ébiscite hay là référendum)

Ngày mai đây — 13 Janvier 1935 — là kỳ chúng dân đầu phiếu lần thứ hai, sau cuộc chiến-tranh Pháp-Đức.

La Sarre sẽ về Pháp chăng? sẽ về Đức chăng? sẽ giữ chế độ cũ chăng?

Đến 16 Janvier tới đây chúng ta mới có thể biết được, vì qua ngày thứ ba 15 Janvier thì hội-đồng cuộc chúng dân đầu phiếu mới tuyên bố cái kết quả.

Pháp cũng muốn đặng La Sarre vì nơi ấy có rất nhiều nguồn lợi dân Pháp, hoặc lại hoặc nhập tịch. Và lại quyền lợi của Pháp rất nhiều.

Đức lại còn muốn gắt hơn Pháp nữa, vì La Sarre là đất của Đức.

Và lại nhiều nhà tai mắt của Đức lại có gia thế tại La Sarre (như Von Papen), nên Đức nhứt định rằng La Sarre phải trở về cho họ.

Hội đồng cai quản mới đây có để lời xin hai nước Pháp-Đức đừng cổ động bằng võ tuyển điện truyền-thanh nữa. Pháp hứa nếu như Đức chịu như vậy thì sẽ nhập mối chịu. Nhưng M Borckel, ủy-viên của Đức, phái đi lo về những việc ở La Sarre, lại không chịu như vậy, lấy cớ rằng bài diễn văn của Max Braun đã đặng truyền đi, tại Strasbourg, bằng vô tuyến-điện.

Hôm kia, 901 viên chủ tịch coi về các phòng bỏ thăm, toàn là người Thoại-si, Hoà-lan và Luc-xăm bua, đã đến La Sarre và đã tuyên thệ rồi.

Chúng ta hãy chờ tin

Ngày nay

Có phụ trương Phụ nữ và Nhi đồng

Tin vắn

Vì muốn để cho công chúng đến xem cuộc thi xe hơi ở tại sân Mayer cho thật đông, nên Tổng cuộc Banh tròn Nam-kỳ (F.C.F.A.) ngưng hết các trận đấu cầu lớn lại....

∴

...Thế thì ngày mai Thudaumốt và A.E.T. (tranh giải Hérand) không có đá với nhau, chỉ có Victoria và E'oile du Sud sẽ gặp nhau trong sân Cholon mà thôi.

∴

Tối nay có cuộc âm-nhạc tại nhà hát Tây để thâu tiền giúp cho hội cô Bác-lao. Ngài mà có cuộc thi xe hơi trên sân C.I.A. Bà con nhớ đi xem cho biết.

NHỜ ĐỌC

Pháp-hoa Việt từ thoại

Phải quấy

Giáp Ất nói chuyện

Ất: — Hôm rày mình nói chuyện về tình thế hiện thời, đem cái sự gì lợi của người Nhựt với người Tàu ra mà bình-luận, thì e ra mình mới mắc mặt sát bộ lắm chăng anh?

Giáp: — Việc gì mà mắc mặt sát mình cứ lấy công-âm mà bình luận, và cũng đem những việc đích thật ra mà bàn, chớ mình có thêm bớt xoi xỉa họ chút nào mà gọi rằng mai mỉa. Bởi mình thấy nước Tàu là một nước không những là lớn nhứt và dân-số đông nhứt, hơn hết các nước bên cõi Á-Đông nầy; mà khắp hết 5 đại-châu, cũng chẳng có nước nào mà đất rộng dân đông cho bằng Tàu được, ngoài ra ở trong nước họ chẳng thiếu món gì, một đôi khi họ bị thất mùa thì mới thiếu gạo ăn mà thôi, vì dân họ đông quá; nhưng, có thiếu gạo, thì gần đây họ lại mua gạo của Đông-Dương ta cũng thoản tiện lắm vậy, chớ cũng chẳng đến đỗi gì. Vậy mà họ không lo tự cường cho được cũ để chịu nhiều đều hổ nhục với anh Nhựt hoài, nên mình tức giùm cho họ, bàn luận mà nghe vậy, chớ mình có nói nặng nhẹ họ việc gì đâu mà gọi là mai mỉa.

Ất: — À anh, trước kia họ còn bị ở dưới quyền quân-chủ của nhà Mản-Thanh, thì họ bị Mản-Thanh áp chế, họ không rut rít gì được hết, thì cũng đã đành. Chớ như nay, tự hồi họ xô đổ Mản-Thanh mà lập nên một nước Cộng-hòa Dân-quốc đã 24 năm rồi, việc gì họ cũng được hành động tự do, mà sao họ không phấn chí học-hành, cứ để lại đụi bị chúng ăn hiếp hoài, thật là tức quá, chớ phải chơi gì! Tại sao vậy anh?

Giáp: — Thì tại cớ một đều là họ không chịu đồng tâm hiệp lực với nhau, để sử bo bo có một sự tranh giành thế lợi với nhau mà chia rẽ nhau mãi, thì bị bắt bao giờ cho họ rửa được cái quốc nhục ấy. Bỏ, như mới hôm qua đây tôi có thấy ở trong bức tranh Xã-hội của đông-nghiệp Saigon, có thuật lại một việc mà người Mỹ họ nói: « Người Tàu là giống gì? » Anh nghĩ thử coi, cái câu hỏi như vậy, thì thật ra họ không rõ người Tàu không ra quái gì hết anh ạ! Số là gần đây Tòa án ở Méc-xi-cô (Mexi o) bên nước Méc xích-cờ (Mexique là một nước ở về trung-bộ Mỹ-châu) có đem ra xử một vụ cướp của giết người, mà người về phước đó là người Tàu, còn hung-thủ lại là hai người méc xich. Trước một Tòa, hai tên hung-thủ lại viện lẽ mà chữa mình rằng: Giết chết một người Tàu thì không phải là chứng gì nó phạm tội sát nhơn.

Còn hai quan thầy-kiện của hai tên hung-thủ, lại dùng một câu thật đích-đáng mà bào chữa cho thân-chủ của họ như vầy: Trước mặt luật Méc-xich cờ, người Tàu không phải là người, thì sự giết người Tàu có phạm gì đến luật.

Ất: — Trời đất ơi! Người Tàu mà họ nói không phải là người, vậy chớ giống gì? Cũng tay chơn, cũng mắt mũi, cũng ăn uống cũng ngủ thức, cũng nói năng, cũng đi hai chơn như họ vậy, chớ phải là bò 4 cẳng hay sao mà họ nói người Tàu không phải là người, vậy chớ họ cho là con vật gì đó hay sao? Chí như họ, người mà nỡ đi giết người,

Vinh-an-hà, Du-nhiên-Tử
Kỳ thuật

(*Tiếp theo trương nhì*)

Sau khi bãi tỷ kiểm-duyệt

Quan Thống-đốc Pagès nhắc chừng các nhà làm báo

Chớ để cho tỷ kiểm-duyệt phải lập lại

Tỷ kiểm-duyệt đã bãi hôm đ'u mấm tấy.

Thôi thì ngôi viết của các nhà làm báo mặc tình vẫy vùng.

Chưa gì đã thấy một vài tờ báo ở đây xảy ra khỏi cái khuộn khổ rồi.

∴

Họ bỏ những lá tự-do ngôn-luận. Mà chuyện thiệt thì chánh-phủ mới bãi tỷ kiểm duyệt mà thôi.

Báo «Phong-Hóa» ngoài Bắc chế độ-bu cùng phải lắm.

Không lẽ bãi đi rồi lập lại, nhưng chánh-phủ cũng không thể nào để cho các nhà làm báo động quá tự-do, nên quan Thống-đốc đã có cho mời những nhà chủ báo lên tự-dinh, hôi chiều thứ năm, để dặng nhắc chừng cho các nhà làm báo nhớ rằng: «Bao giờ việc tự-do cũng có khuôn khổ».

Quan Thống-đốc Pagès thấy chung quanh ngài toàn là người có học thức, có tri thông minh cho nên ngài rất sẵn lòng tin nhiệm.

Nhưng dầu sao đi nữa, ngài thống cũ g nên cho ai nấy biết rằng: đối với những chánh-sách khoan-hồng, bao giờ cũng có để dành riêng một sự nghiêm phạt. Sự nghiêm phạt ấy không có gì khác hơn là lập lại cái chế-độ cũ.

Nói thế, không phải quan Thống-đốc không cho các bản chỉ trích chánh-phủ. Trái lại quan Thống-đốc còn nghĩ rằng: Chánh phủ không phải là bực siêu phàm thì không thể nào tránh khỏi sự lầm lỗi. Đối với những sự lầm lỗi ấy, các nhà làm báo đều có quyền chỉ trích, song nên chỉ trích một cách thành thật, rành rẻ và có bằng cớ lẫn hồi. — Không ai cấm công kích những sự lạm quyền, nhưng nếu công-kích không nhằm lối, công-kích một cách mơ màng, thì chánh-phủ buộc lòng phải nghiêm-phạt.

Dời lời của quan Thống-đốc, nhiều nhà làm báo bèn hỏi cho biết cái tin một tờ nghị-định phân quyền hạn cho các nhà viết báo Việt Nam, là có thật hay không và nhờ quan Thống-đốc chỉ bảo cho những quyền hạn ấy.

Quan Thống-đốc Pagès đáp rằng: ngài không hề nghe thấy tờ nghị định ấy.

Sau rốt bổn-báo chủ nhơn xin quan Thống đốc vui lòng nhận lãnh sự cảm ơn của các nhà làm báo và chuyển-đệ sự cảm ơn ấy lên cho quan Toàn quyền Robin.

Về bài trả lời của ông Yên

Trong số báo hôm qua, về bài trả lời của ông Yên, chúng tôi có ý đề cho nhẫng một đoạn rất dài, nay xin đăng lại cho đủng:

« Nói ngay ra thì 6000 đồng do hồi C. S. A. thiếu tôi, mà tôi cho đó, có phải là số tiền lương của Chim lãnh mỗi tháng hay không?

Thâm chí khi tôi nghe danh tiếng của Khẩu-phi-Hải Tinh-châu, tôi dám bạo gan đem 600 $ cho C. S. A. mượn gốc thắng mới Khẩu qua đánh với Chim. Nếu có lời thì lời về hội, còn có lỗ thì về phần tôi chịu. Cũng may kẻ đó, hội lời trên mấy trăm bạc — Thì ý 600 $ tôi gởi cho Khẩu-phi - Hải mà Khẩu

(*Tiếp theo trương sau*)

CÂU CHUYỆN CUỐI TUẦN

Ăn một trả hai

Hiện nay, mỗi lần ban tối là ông thầy kiện Nguyễn-văn-..... muốn làm oai oái tối, thì thế nào cũng bị tôi đem chuyện cũ mà nhắc lại.

Ba con tưởng đâu ông thầy kiện của tôi bây giờ đây ổng là đen Tây, ổng qua tòa cãi hay — tôi ổng là người «bánh» lắm hay sao? Không đâu! hồi nhỏ ổng ăn nhiều chuyện ky-quái lắm kia!

Tôi sẽ đi phanh-phui chuyện nầy ra, là vì hồi hôm nầy, nhơn đi xem tuồng «Au-delà du Rhin», tôi gặp ông đi với một bà đầm, tưởng như mọi lần, tôi bèn đến nói chuyện với ổng, không dè ổng làm lơ, dắc tay bà đầm vô ngồi hạng nhứt. Còn tôi thì ngồi hạng bét Thấy vậy ổng lại còng tỏ ý khinh dể tôi hơn nữa chớ!

Tức mình, hôm nay tôi viết bài nầy để phá ổng ta chơi.

Nhưng trước hết, tôi xin bà con dừng chưởi tôi sao cả tánh nhỏ mọn đa! Ai biểu ổng «làm phách» với tôi chi?

.. Cũng như tôi bây giờ, tức nhỏ ổng cựu nghèo lắm. Đi học mỗi ngày, cậu chỉ được có 2 xu mà thôi.

Thôi thì, dùng đồ ba cái vô khoái cũng xong.

Thầy lợi dụng [illegible] sau cậu ta bèn bắc vô khoái tiền, nhai lấy nhai đi.

Thim xẩm bước ra thấy miệng cậu còn nhai ngoồn-ngoồn, bèn hỏi rằng: «Ni ăn thêm một cái nữa hả?»

Cậu ta xanh mặt mặt, không biết phải ăn làm sao: nói làm sao bây giờ.

— Nói mình ăn vô khoái thì chẳng là nhục lắm ru? Mà nói không thì khi nãy mình đã ăn hết rồi, sao bây giờ mình còn nhai gì nữa đây?

Cậu ta buộc lòng phải «ừ» một tiếng rất nhỏ xiếu..

Vì nhơ, đi học dưỡng, cậu ta bức đầu, đầm ngực, tức mình nỗ chuyện ăn mộ ma trả ba. Còn thim xẩm bán khoái sau khi thấy khoái của mình chỉ mất có một «lưỡi» một xu... nên cũng không biết sao mà tính.

Nhưu thim biết đặng chuyện bán một mà được hai, thì có lẽ thim sẽ tức cười cho cậu ta hết sức..

Trần-văn-Thông.

Chánh sách khoan dung

Thưởng phẩm hàm cho mấy đàng viên Tân-Việt

Đảng Tân-Việt bị khám phá từ năm 1931 Hồi ấy quan các-tri Marty làm Công sứ Nghệ an, đã cho bắt nhiều nhà thiếu niên học thức có chân trong đảng ấy. Các đảng viên Tân-Việt bị kết án từ 6 tháng đến 7 năm tù, nhà tù ngoài được hưởng ân treo, nên sau khi bị kết án được thả ngay, trong số nầy có Hoàng-đức Thi, Phan-kiêm-Huy, Trần-mộng-Bạch, ba viên giáo học ở Vinh và Hà-Tĩnh, tuy bị kết án 7 năm nhưng không phải ở tù.

M. Trần-mộng Bạch là một người đã sáng lập ra đảng Tân-Việt sau khi được thả ít lâu thì từ trần, còn MM Thi và Huy thì nay chánh-phủ đều đã tìm giúp việc làm, hồi gần đây cả hai đ ng viên đó đều được thưởng hàm Hàn-lâm kiêm-thảo và Hàn-lâm cung phụng.

Ngoài ba đảng viên ấy ra, lại còn ba Trần-văn-Tăng là đảng viên Tân-Việt bị đày đi Lao-bảo vì không phục thấy thổ nên bị bịnh chết từ năm 1932, và hai anh em MM. Tôn-quang-Phiệt và Tôn-quang Duyệt kế sau người trước cũng đều đã được thả. Lại hồi năm ngoái các đảng viên Trần-hậu-Toàn, Nguyễn-trọng-Bình và Ngô-như Nguyên văn-Đinh đều được ân-xá như các bạn đồng chí!

Hiện nay chỉ còn mấy người trước là đảng viên Tân-việt sau lại theo chủ nghĩa cộng sản như Trần-ư-Cung em Trần-ư-Tăng ấy nữa của Ký bộ Trung-kỳ đã hai lần sang dự Đại-hội đ tam quốc tế ở Mương-cảng và Quảng-đông, trước bị kết án tử hình sau giảm xuống khổ sai chung thân, Ng.-xuân-hoai cũ can vào vụ âm sát Barbier ở Saigon, Ng.-năng Độ bị kết án 9 năm tù, Ng.-văn-Trí trước bị khổ sai chung thân nay giảm xuống 20 năm, những người nầy vẫn bị giam ở Ba-vì-thuộc sơ chưa được ân xá như các bạn đồng chí khác.

Nói cho phải tuy chỉ có 2 xu, song nhờ cậu biết lựa đồ ăn — khoai lang, xôi bịnh phồng, v.. cho nên cũng không mấy khi cậu bị kẻn cần bụng.

Nhưng mới hôm kia, rất không thuộc bài sử-ký, cậu ta bị bắt ở lại học tới 12 giờ trưa. Đói bụng sôi!

Nhà ở xa cậu ta tính rằu về tới nhà thì chắc đói chết đi và có lẽ «sập» ở giữa đường là khác, nên cậu bèn ghé lại tiệm «Thim Quảng-đông» — học trò quen kêu như vậy — mà mua đồ ăn cho đỡ đói.

— Ăn gì bây giờ?

— Kia, khoai lang ngon quá, còn nóng hổi kìa...

Tức thì cậu ta mua lấy một xu mà ăn. Lúc ăn, cậu ta lột vỏ ra để lạ một đống. Ăn xong, cậu bèn xin thim xẩm một tờ nước để uống cho đỡ khát. Thim xẩm bước ra nhà sau mút nước.

Cái bụng của cậu ta vẫn còn đói. Muốn ăn 1 em nữa mà xấu-hổ, nhưng nhớ lại buổi chiều có tập thể-tháo, nếu trễ coi bụng...

Phải để dành mới được..

Thôi thì, dùng đồ ba cái vô khoái cũng xong.

Thầy lợi dụng [illegible] sau cậu ta bèn bắc vô khoái tiền, nhai lấy nhai đi.

Thim xẩm bước ra thấy miệng cậu còn nhai ngoồn-ngoồn, bèn hỏi rằng: «Ni ăn thêm một cái nữa hả?»

Cậu ta xanh mặt mặt, không biết phải ăn làm sao: nói làm sao bây giờ.

— Nói mình ăn vô khoái thì chẳng là nhục lắm ru? Mà nói không thì khi nãy mình đã ăn hết rồi, sao bây giờ mình còn nhai gì nữa đây?

Cậu ta buộc lòng phải «ừ» một tiếng rất nhỏ xiếu..

Vì nhơ, đi học dưỡng, cậu ta bức đầu, đầm ngực, tức mình nỗ chuyện ăn mộ ma trả ba. Còn thim xẩm bán khoái sau khi thấy khoái của mình chỉ mất có một «lưỡi» một xu... nên cũng không biết sao mà tính.

Nhưu thim biết đặng chuyện bán một mà được hai, thì có lẽ thim sẽ tức cười cho cậu ta hết sức..

Phan-Thanh-Thông.

Ông Lê-văn-Ngôn, du học sanh ở Lyon mới đậu Tân-sĩ rất vẻ vang

Chúng tôi mới đặng tin ở Lyon gởi về cho hay rằng: M. Lê-văn-Ngôn, du học sanh ở đây, đã thi đậu tấn-sĩ y khoa rồi.

Bản luận đề của M. Ngôn đặng chấm tới ưu hạng được ban giám-khảo ngợi khen và đặng gởi đi trao đổi với các luận đề khác ở những đại học đường ngoại-quốc.

Nghe nói M. Ngôn đã có gởi bản luận đề ấy về cho anh của ông rồi và có lẽ anh của ông sẽ vui lòng đem đến cho chúng tôi xem nay mai.

M. Ngôn tuy đã đặng thành tài, song chưa vội về xứ.

Ông ta còn đang vào *Institut Bactériologique* để học thêm ít tháng nữa cho biết rành khoa *Bactério agie* (tế bào học).

Chúng tôi xin thành thật chúc mừng cho M. Lê-văn-Ngôn và cầu cho ông ta đặng những đều may mắn trong sự học.

Phải
(Tiếp theo t
không phải là lo
còn là gì nữa?
Giáp — Thì
Như-Hoa cũng đ
nói đó vậy. Ông
của người tối mắ
không biết gồm
mạt như con
người ta không
v. v..
Ất — Hay lắm
nói ấy đúng lắm
người, thì nói là t
thì đó ở rừng,
nữa.
Giáp: — Phải, bỏ
điện đạo-đức mà
nghĩ như vậy; c
phương diện quốc
nhứt là bổn mạng
khôn sống bằng
cũng không trách
sách-cũ bỏ hoài
không đáng vậy.
là một điều quả-bá
và cũng là một
Trời thì phật họ
bởi cái tánh tự-k
họ đi chớ không
họ còn cường thị
thày thiên hạ 4
mọi-rợ cả; như
những lẽ T y-nh
Nam-man, những
cười điều là mọ
đ.ch là giặc).
Rồi ngày nay h
cường-quốc khinh
một giống vật k
một điều quả bá
địa tuấn hườn. V
bổ cái tánh tự-
cái tánh đố kỵ nh
rằng mà kẻ vai đ
tâm gắng sức l
cho được tự-cườ
dam khinh khi h
Ất — Với ng
đ'u bài chữ: tự-c
Ồ! Chắc là còn lỉ
Tho
Cùng ông Minh
Có gởi cho ông
Trông tin ông tr
Cùng bạn Phạn
Long
Bạn đã tiếp đ
của tôi chưa mà
thấy bạn trả lời c
Cùng bạn Trần-
Bổm nay chưa
chưa? Chừng nào
lên Saigon được?
cho tôi biết.
Cùng anh hai
Làm gì ở dưới n
chịu lên? Anh em
đợi anh lắm. Sao
tạo cho tôi?
Cùng bạn Bùi
Có việc muốn g
đến báo quán c
Javier lới đây.
Phan-Thanh
Kẻ nhiều
Giúp nhau
Đồng bào N
Muốn thu
D'NH TIỀN
A
Trả tâu c
bạp vệ-sanh:
cùng thấy qu
đặng tấn phát.
Vậy từ đ
kỳ Nhơn con
BỐI NHẬ
dám chắc mu
chút it mà kh
Qui-khác
NHÂM *, có

Phải quấy

(Tiếp theo trương nhứt)

không phải là loài thú dữ ở rừng, còn là gì nữa ?

Giáp — thì bạn đồng-nghiệp Như-Hoa cũng đã nói như anh mới nói đó vậy. Ông nói rằng : « Thấy của người tôi mất, giết chết người không biết gớm tay, tự mình bèn mạt như con thú mà còn nói người ta không phải là người, v. v..

Ất : — Hay lắm ! phải lắm ! Lời nói ấy dùng lắm ! Người mà giết người, thì nó là thú, mà là giống thú dữ ở rừng, kia chớ còn gì nữa.

Giáp : — Phải, hễ lấy theo phương-diện đạo-đức mà nói, thì ai cũng nghĩ như vậy ; chớ nếu lấy theo phương diện quốc-tế mà nói ; mà nhứt là buổi mạnh thắng yếu thua khôn sống bống chết nầy, thì ta cũng không trách gì người Mécsích-cô bọ khinh rẻ người Tàu là không đáng vậy. Nhưng đó cũng là một điều quả-báo của người Tàu, và cũng là một cái gương của Trời thi phạt họ làm cho họ bỏ bớt cái tánh tự-kiêu tự-mãn của họ đi, chớ không chi lạ. Xưa lắc họ còn cường thạnh, thì họ khi bắt thấy thiên hạ 4 phương đều là mọi-rợ cả ; những là Đông-dương, những là T y-nhung, những là Nam-man, những là Bắc địch v. v (nói địch là mọi, chớ không phải địch là giặc).

Rồi ngày nay họ bị các nước cường-quốc khinh khi họ lại như một giống vật kia ; ấy cũng là một điều quả báo nhãn tiền, thiên địa tuần hườn. Vậy cho họ biết mà bỏ cái tánh tự-kiêu ; cho họ bỏ cái tánh đố kỵ nhau, chia rẻ nhau, rằng mà kẻ vai dắt cật nhau, cố tâm gắng sức lên làm làm sao cho được tự-cường thì ai mà còn dám khinh khi họ nữa.

Ất : — Với người Tàu mà nói đến hai chữ : tự-cường, tự-cường, Ôi ! Chắc là còn lâu lắm.

Thơ tín

Cùng ông Minh T. I, Giarai.

Có gởi cho ông một bức thơ Trông tin ông trả lời hồm nay.

∴

Cùng bạn Phạm-thượng Lâu, Long-Điền

Bạn đã tiếp được hai bức thơ của tôi chưa mà tới nay không thấy bạn trả lời cho biết ?

∴

Cùng bạn Trần-văn-Hà, Châu-đốc

Hôm nay chưa bạn đã hết trắc chưa ? Chừng nào bạn mới có thể lên Saigon được ? Xin bạn mau mau cho tôi biết.

∴

Cùng anh hai Hứa (Bacliêu)

Làm gì ở dưới mà hôm nay chưa chịu lên ? Anh em trên nầy trông đợi anh lắm. Sao anh không gởi tạc cho tôi ?

∴

Cùng bạn Bút Sơn Saigon

Có việc muốn gặp bạn. Xin bạn đến báo quán chiều thứ hai 14 Janvier tới đây.

Phan-Thanh-Hương.

Kẻ nhiều người ít
Giúp nhau lúc nguy
Đồng bào Nghệ Tịnh
Muôn thuở ơn ghi

Vé bài trả lời của ông Yên

(Coi tiếp trương nhứt)

không qua hay là ngẫu tranh tài mà người đến xem không mấy đông, mà số tiền ấy, ai thâu cho tôi ? Tôi còn nhớ rõ rằng hồi cuộc tranh đấu Khâu-phi-Hải với Chim ban trị-sự C. S. A. xét sổ sách rồi mỗi tháng, đầu đó đều phân minh đành rành.

Mỗi lần Aragon, Gordon-Lam, Khâu-phi-Hải qua đây mỗi lần Chim thử tài với các gã ấy, tôi đều lãn thành với hội C. S. A. xuất ra cho Chim một số tiền xứng đáng luôn luôn.

Năm 1930 trước khi đi Tây M. Võ văn-Han ung tờ ra bốn phần M. Ban 2 000 $ phần (1 8 000 $) phân riêng cho Chim mượn vốn 500 $ nữa, 3 người hùng nhau lập một cái tiệm tại đường Sabourain Saigon kêu là Chim Sports.

Chúng tôi làm như thế là có ý giúp cho Chim có sở ăn lần-lương bằng của tiệm Chim Sports cho Chim mỗi tháng là 30 $, của C. S. A. cộng lại là 70 $ mỗi tháng.

Chúng tôi muốn làm như thế, trước là thêm số lương cho Chim sau tránh tiếng với các hội Tàu ở đây mà nhứt là Tổng-quản trị Bá-Lộ, lúc nọ muốn kế tạch thâm là ay mùa vợt không sợ ăn số làm trong các báo Annam Bắc kỳ.

Khi đi tây, tiệm ấy ở nhà lồ lá, rủa chẳng tới trên 600 $.

Cứ theo các công việc ấy, mà xét thì có chỗ nào gọi rằng tôi phụ lòng Chim đâu ?

Tôi lo cho Chim như thế, lại bảo tôi phụ Chim u ?

Tôi nẫn biết rằng : lúc bấy giờ số người thương Chim...

∴

Tiền đâu chẳng tôi xin nói luôn cho bạn đọc rõ rằng : M. Le Poulain là chánh thơ ký của T. C. bây giờ, chớ không phải hồi đó. Khương ông ta ký tên từ biên bản, là vì có lịnh ông Strieter bảo ông sao-lục đưa cho ông Yên một bản, hầu ông Yên có đem ra đối chiếu cho mọi người thấu.

Vì số tiền entretien des joueurs số báo trước đăng lộn là 617 $ 70 nay xin sửa lại là 317 $ 70 cho đúng.

Chuyện nầy chẳng tôi sẽ có bài nói thêm nơi phụ trương thứ-sáu.

Phan-văn-Phi.

RƯỢU BẠT-HẢ GET
PIPPERMINT
GET
rượu nầy uống đã mát mẻ mà mất khan tiếng

Muốn chữa khỏi bệnh
Sốt-rét-cách-nhựt và bệnh
SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC
nên uống thuốc
QUINOFORME
Thuốc-bông, Thuốc-viên và Thuốc-bánh
Chất hóa học độc-nhất đáng ở trong các thuốc-địa Đại-pháp.
Gửi bán ở các hàng thuốc tây.
Laboratoire LACROIX, 37, Rue Pujol, PARIS

Yết-thị
đấu giá đất quốc-gia

TỈNH RACHGIA

Ngày 14 Février 1935, đúng 9 giờ ban mai, tại Tòa Bố Rachgia, sẽ đấu giá phát mãi một sở đất quốc-gia đạt thành 9 mẫu 5 cao, nằm miếng đất số thứ 2 làng Vinh Hòa Đông, tỉnh Rachgia.

Ra giá mỗi mẫu 5$40, tổng cộng là 54$25.

Người nào đấu giá đặng phải trả cho :

1° — M. Nguyễn-văn-Đại tiền khai phá là 30$00 mỗi mẫu ;

2° — và trả cho Nhà-nước tiền họa đồ là 3$ 0 và các tổn phí đặng ra và bán đất nầy, sở phí sẽ định sau.

Người nào muốn đấu giá phải gởi đơn kèm bằng giấy tin chỉ xin quan Nguyên-soái (Tòa-Năm) trước 4 Février 1935. Phải ghim theo đơn những giấy tờ chứng về cân cước, dân vụ nào, thành nhơn chưa có đủ tư cách về hình luật và tài chánh, và tờ khai đất xin hay khẩn được trong Đông-Pháp.

Trước khi dự cuộc đấu giá, phải đóng vô Kho Bạc tiền thi-chưng bằng một phần tư giá ra.

Điều ước và họa-đồ để cho công chúng xem tại Tòa-Bố Rachgia và tại Nam dinh Hiệp-Lý Saigon.

∴

Ngày 14 Février 1935, đúng 9 giờ ban mai, tại Tòa-bố Rachgia, sẽ đấu giá phát mãi hai sở đất quốc-gia đạt thành 14 mẫu và 70 cao, nằm miếng đất số 6bis và 124 tờ thứ 1er, làng Vĩnh-Thương, tỉnh Rachgia.

Ra giá mỗi mẫu là 5$40, tổng cộng là 73$51.

Người nào đấu giá đặng phải trả cho :

1° — M. Nguyễn hiền Năng tiền khai phá định 20$00 mỗi mẫu ;

2° — và trả cho Nhà-nước tiền họa-đồ là 3$00 và các tổn phí đặng rao và bán đất nầy, sở phí sẽ định sau.

Người nào muốn đấu giá phải gởi đơn bằng giấy tin chỉ xin quan Nguyên-Soái Nam-kỳ (Tòa-Năm) trước ngày 4 Février 1935. Phải ghim theo đơn những giấy tờ chứng về cân cước, dân vụ nào, thành nhơn chưa, có đủ tư cách về hình luật và tài-chánh, và tờ khai đất đã khẩn hay xin được trong Đông-Pháp.

Trước khi dự cuộc đấu giá, phải đóng vô Kho-Bạc tiền thế chưng bằng một phần tư giá ra.

Điều ước họa-đồ cho công chúng xem tại Tòa Bố Rachgia và tại Tòa Nam dinh Hiệp-Lý Saigon.

∴

Ngày 14 Février 1935, đúng 9 giờ ban mai, tại Tòa Bố Rachgia, sẽ đấu giá phát mãi hai sở đất quốc-gia đạt thành 185 mẫu, và 17 mẫu nằm cao, nằm miếng đất số 16 và A. tờ thứ nhứt, làng Long Thọ, tỉnh Rachgia.

Ra giá mỗi mẫu là 5$00, tổng cộng là 1.01-525.

Người nào đấu giá đặng phải trả cho :

1° — B. P. Merdrignac, tiền khai phá là 40$00 mỗi mẫu ;

2° — và trả cho Nhà-nước tiền họa đồ là 3$00 và các tổn phí đặng rao và bán đất nầy, sở phí sẽ định sau.

Người nào muốn đấu giá phải gởi đơn bằng giấy tin chỉ xin quan quan Nguyên-Soái Nam kỳ (Tòa Năm) trước ngày 4 Février 1935. Phải ghim theo đơn những giấy tờ chứng về cân cước, dân vụ nào, thành nhơn chưa, có đủ tư cách về hình luật và tài-chánh, và tờ khai đất đã khẩn hay xin được trong Đông-Pháp.

Trước khi dự cuộc đấu giá, phải đóng vô Kho-Bạc tiền thế chưng bằng một phần tư giá ra.

Điều ước họa-đồ cho công chúng xem tại Tòa Bố Rachgia và tại Tòa Nam dinh Hiệp-Lý Saigon.

TẠI SAO phi tiền chạy chữa trong mấy tuần lễ, sao không dùng một "DIPLORYL" chai thuốc khỏi hẳn BỆNH LẬU
chứng khỏi hẳn
và các bệnh về lậu sinh ra
Chưa kịp đáo. Hỏi cách chữa BỆNH LẬU bằng thuốc DIPLORYL LECZINSKI & Cie, 67, Rue de la Victoire PARIS
và các hiệu bào chế đều có. Chữa ai cũng khỏi. Không mất công
Ở Saigon : Pharm. Cenac, 196-202, B. Catinat

Đã đấu xảo heo lại thêm

Đấu xảo vịt...

Trong cuộc đấu xảo heo ngày 12, 13 Janvier 1935, tại Hanoa Tân-sơn-nhứt (Giadinh) sẽ có xen cuộc đấu xảo vịt vào nữa.

Trong Nam-kỳ người ta nuôi vịt rất nhiều : lớp để trứng, lớp bán thịt, dáng để ý hơn hết là tỉnh Cholon có gần 200 người (người nuôi nhiều : éleveurs en grands) nuôi vịt, ấp vịt. Người ta nuôi và ấp bằng hà sa số nhứt là trong Trung-quận và quận Cần-giộc. Trong đó có nhiều thứ lắm, như là vịt tạ, vịt tàu, vịt tàu lai, vịt xiêm thiệt, vịt xiêm lai. Mỗi thứ đều có hình rắc và hình trang khác nhau. Bởi nên mới có cuộc đấu xảo vịt nầy hiệp với cuộc đấu xảo heo.

Mục đích cuộc đấu xảo nầy cũng in như cuộc đấu xảo heo. là làm ra đặng giúp lòng nhơn dân trong xứ chuyên cần nuôi vịt lắm.

Trong cuộc đấu xảo cũng có nhiều phần thưởng như trong cuộc đấu xảo heo.

Thưởng tiền sở canh-nông kỷ-niệm của chánh-phủ ngợi khen người siêng năng giỏi dắn, hàng nam chuyên lo nuôi nhiều giống vịt gà tốt nọng heo đẹp.

Rồi đây thấy nhiều người đặng ân huệ của nhà nước ban cho trong cuộc nuôi heo và gà vịt, sẽ có nhiều người tức ấm ách cho coi.

— Phải để vậy thì tôi đã nuôi nhiều heo và gà vịt sẵng đặng kỳ nầy đem ra tranh giải thưởng ! Cũng có nhiều người có sẵng mà vì tính tâm tường hay là còn dụ-dự nên chưa đem ra, như vậy cũng chưa muộn, rồi đây thưởng niên cũng có cuộc đấu như vầy nữa. Kỳ nầy đấu ai có 1 ổ, xin bền lòng gắn bó, lựa nuôi rồ gà thứ heo có giá rẻ tốt thêm đặng có dự cuộc đấu xảo năm tới.

BÔ-NHU-LIÊN
91 et 110, rue d'Espagne, Saigon
Sau dinh quan Nguyên-soái, Nam kỳ

Làm và bán Khuê bài, ban Hội-lề ấc làng.

Khuê bài, Chánh phủ công nhận theo châu tri số 173 ngày 26 tháng Chín năm 1934.

rờ bà Kim-tiền và Kim-khánh, tại tiệm Tiên-nhựt Tân Cantho 1 m Đại lý bán Khuê bài.

Những giá Khuê bài kể ra sau nầy :

Khuê bài mạ vàng của chức Đại hương cả, 1$60.

Khuê bài tứ chức Hương cả đến chức Hương Giáo 1$50, bằng bạc kẻ lưu tâm.

Tứ chức Chánh Hương quản đến chức lục bộ, kiểu tròn, bằng bạc 1$50

Trử bán Kim tiền và Kim-khánh. Cho mướn và sửa mày viết.

Làm bàn đá mọ bia khắc con dấu

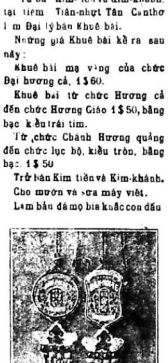

Sách mới lại trong năm 1935

Almanach Comique et
— Amusant.... 0$20
— Caiembours. 0 25
— des Familles 0.40
— Hachette.. 0 65
— Velmot..... 0 85
(Ở xa gởi mua xin gởi thêm 0$36
Có trử bán tại :
Imprimerie de l'Union
57, Rue Lucien Mossard, Saigon

Vui và có ích
Tuần báo mới
Sắp đặt mới
Đủ mục hay
Đọc TÂN THỜI
Ngày xuất bản: 17 Janvier 1935

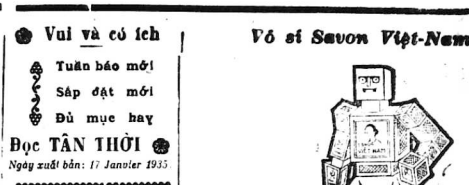

Phòng coi mạch
sẽ mở cửa ngày 1er Janvier 1935
NGUYỄN-VĂN-KHẢI
Médecin libre
Lương-y Đông-thọ hạp — Tri-trị
GIADINH
Giờ coi mạch : Sớm mai de 7h à 10h.
Chiều : de 13h. à 18h.

muốn uống cả ngày
PIPPERMINT
GET
với
nước đá
hay
nước lã
GET FRÈRES
REVEL (Haute-Garonne) France

Võ sĩ Savon Việt-Nam

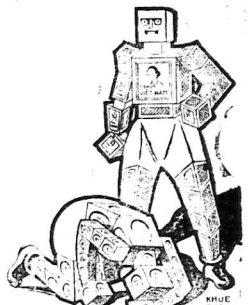

Savon VIỆT-NAM đánh đỗ các thứ savon khác vì nó thật tốt

Ai muốn mướn rạp hát
Eden-Cinéma
Đại-lộ Đông-đốc Phương Cholon
Tờ giao kèo cho mướn rạp hát Eden-Cinéma trong 1 hoặc 2 năm tháng Sept 1935 tới đây thì mã hạn.
Vậy ai muốn mướn lại, trong một kỳ hạn lâu năm, xin hãy đến tại nhà in
Nguyễn-văn-Của
57 đường L. Mossard Saigon
(Gần trường Taberd mà bán tinh)

SỨC KHOẺ HOÀN TOÀN
Nhức đầu, đau bụng, sôi ruột, buồn ngủ, những chứng bịnh mà nhiều người thường than là mắc phải, đều do ở nơi ruột không được mạnh khoẻ. Mỗi buổi cơm tối uống một viên grain de Vals sẽ làm tiêu hết một sự khó chịu nầy, và làm cho cơ quan tiêu hóa sẽ đặng đều đàng.

Tân hôn

Mới được lòng thiệp của hai ông bà Nguyễn-hưng-Nhượng, cựu hội-đồng địa-hạt, hương-cả làng Vị-Thanh, Rạch-giá, cho hay rằng đến ngày 21 tháng chạp Annam, nhằm ngày 25 Janvier 1935 nầy, ông đình làm lễ vu-qui cho ái nữ thứ tư của ông là cô Nguyễn thị-Sâu, sánh duyên với M. Lý-tấn-Tô, là trai thứ rảm của hai ông bà Lý-tấn-Lợi, hương-cả làng Hỏa-lựu, cũng ở tại Rạch-giá.

Vì tình cố cựu, vì nghĩa thâm giao, nên chúng tôi cũng thành thật đôi lời, trước xin chia mừng với hai ông bà Nguyễn-hưng-Nhượng, sau là cầu chúc cho cặp uyên ương mới : Loan phụng hòa minh, sắt cầm hảo hiệp.

L. T. T. V.

HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM

Hội nặc danh Pháp chuyện lập tự bổn dưới quyền kiểm soát của Quan Toàn-Quyền Đông-Pháp và hành vi của Hội trong Đông-Pháp

Tiền đã đóng tới cả : 1.000.000 lượng bạc và **8.000.000** quan tiền Pap

Hội Quán : 7 *Avenue Edouard VII — Shanghai*
Quản-Lý về Đông-Pháp : *26, Rue Chaigneau — Saigon*

VÉ T. 2
Vốn $1.000,— mỗi tháng góp $8,— trong 10 năm là lâu
Vốn sẽ hồi lại sau 12 năm hay là tử cuộc xổ số mỗi tháng.

VÉ T. 6
Vốn $6.000,— mỗi tháng góp $5 — trong 15 năm là lâu
Về nầy được dự 3 cuộc xổ số mỗi tháng :
a) 1 số hồi lại $5000.
b) 1 số hồi lại $1000.
c) 1 vé miễn góp $10 C 0 đổi cho vé trung ra

Phân trúng số
1 hạng bộ trong 1687 hạng bộ.
Hôtel Splendide - Hanoi
Tư sản của Hội Vạn-Quốc Tiết Kiệm
Phân trúng số
a) 1 phần trong 30.000
b và c) 1 phần trong 300.

SỐ DỰ TRỮ cần dùng để lập tự bổn có thể hồi vốn mục đích các vé xuất ra trong cõi Đông-Pháp. . . . . **$1.126.848,70** (ngày 31-12-33.

SỐ BẠC của Hội ở Đông-Pháp để bảo kiết số dự trữ trên đây. **$1.146.687,10**
Số nầy gồm trọn là bạc cho vay có thế bất động sản có huê lợi, tọa lạc trong Đông-Pháp — Nhà Phố — vàu vàn ..

LẠI NỮA HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM còn có đất nhà ở Đông-Pháp, cả thảy trị giá ước chừng . . . . . $ **400.000,—**
Đó là một số bảo kiết phụ thêm cho người chủ vé

VÉ CỦA HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM PHÁT HÀNH RA TRONG XỨ ĐÔNG-PHÁP thì có vốn bảo kiết ở trong xứ ĐÔNG-PHÁP, nên là một cách tiết kiệm chắc chắn về có lợi.

HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM

HANOI
53, Đại-lộ Francis Garnier

SAIGON
26, Đường Chaigneau

PNOM-PENH
94, Đường Galliéni

DANH TIẾNG LÂU NĂM

Ai cũng biết

Trà tàu của bổn-hiệu ngon thơm, nước-chè rất tinh-khiết, bạp vệ-sanh, mà giá cũng không mắc hơn các nào trước tiên cũng thấy qui-khách vô ra liền liền không dứt, bổn-hiệu vẫn đặng tấn phát luôn luôn.

Vậy từ đây qui khách có mua trà của bổn-hiệu nhớ nhìn kỹ *Nhãn con Nai ở ngan Chợ-lớn cũ số 75* hiệu : « **NGHI-BỒI-NHẬM** » mới phải là thứ thật ngon, dùng một lần dám chắc muốn dùng hoài, xin qui khách chớ lầm thứ rẻ hơn chút ít mà không ngon, chẳng kỳ qui-khách tiếc rẻ mất mùi.

Qui-khách mua trà tàu nắt xin nhìn kỹ hiệu « **NGHI-BỒI-NHẬM** », có nhãn xe tăn.

NÊN đi CHOLON

Restaurant THÁI-HỒ Rue des Marins n° 284 là một tiệm Cao lâu của người Khách Trú sạch sẽ, giá bác đều rẻ hơn các nơi, có Boy tiếp nước tử tế vui vẻ lắm.

Ban ngày từ 10 giờ tới 3 giờ chiều có đờn hạ Tầm ca hát và có bán nước trà đồ ăn điểm tâm, ban đêm đến có nấu nướng đồ đa-vị, bất luận nhiều ít đều lên ăn đặng hết. Bổn hiệu chẳng nệ hao công, có mướn một người thợ nấu ăn danh tiếng bổn hiệu ăn qua nấu đồ thiệt ngon. Bổn hiệu có làm buồn riêng có quạt máy sạch sẽ lắm trên lầu lên xuống đều có thang máy đưa lên xuống rất tiện. Vậy mới qui ông, qui bà nên chiếu cố giùm; bổ qua rất uổng.

THÁI-HỒ
Restaurant Chinois
284 Rue des Marins n° 284
Téléphone n° 127 à Cholon

ĐỒNG PHÁP NGÂN-HÀNG

ĐƯỢC CHƯỞNG ĐẶC ÁN CỦA CHÁNH PHỦ LẬP RA NĂM 1875
Hồi nắt danh vốn **120.000.000** quan

Vốn đóng tất: 12.000.00 quan — HỘI QUÁN:
Vốn ấn trữ tới ngày 31-12-32: 125.000.000 quan — 96, Bd Haussmann PARIS (VIIIe)

Chủ tịch Hội-đồng coi-quản: M. René THION DE LA CHAUME
Tổng Giám-đốc: M. PAUL BAUDOUIN

Tên dây thép tắt: INDOCHINE

CÁC CHI-NGÁNH VÀ ĐẠI-LÝ

TRUNG-HOA	ĐÔNG-PHÁP	CÁC XỨ KHÁC
CANTON	SAIGON	DJIBOUTI
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	
HANKEOU	CANTHO	
HONGKONG	HAIPHONG	NOUMÉA
PÉKIN	HANOI	
SHANGHAI	HUÉ	PAPEETE
TIENTSIN	KAMDINH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	PONDICHERY
	QUINHON	
	TOURANE	SINGAPORE
	VINH	

GIAO THIỆP KHẮP CÁC NƠI TRÊN THẾ GIỚI
Làm đủ các công-việc ngân-hàng và bán bán đổi chác
CHI-NGÁNH Ở SAIGON: QUAI DE L'EGLISE
R. C. N° 1

CHO MƯỢN TỦ-SẮT

Cỡ các tủ-sắt tính mỗi phân	Thời hạn và giá tiền mướn			
	1 tháng	3 tháng	6 tháng	1 năm
Nhỏ 18 × 30 × 50	2$00	3$00	5$00	10.00
Trung 18 × 57 × 50	4.00	7.00	10.00	20.00
Lớn 35 × 57 × 50	7.50	10.50	15.00	30.00

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI HIỆP BỔN NẶC DANH PHÁP
Dưới quyền kiểm soát của Chánh-phủ Đông-Pháp
Vốn 1.000.000 lượng (Thượng-Hải) và 8.000.000 phật lăng đã đóng tất cả
QUẢNG-LÝ CÔI ĐÔNG-PHÁP -:- SAIGON
số 26, đường Chaigneau
Chi-nganh ở tại Hanoi, số 58, Đại lộ Francis Garnier
Chi-nganh ở Nam-Vang: số 94 đường Galliéni.

Muốn lập vốn — Muốn lập tư bổn
Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học
Thì hãy mua vé của hội VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM:
— Vé 1.000 đồng — mỗi tháng góp 8 đồng
— Vé 500 đồng — mỗi tháng góp 4 đồng
— Vé 250 đồng — mỗi tháng góp 2 đồng

Đặng dự vào: 1. — Cuộc xổ số hồi vốn lại mỗi tháng kể từ tháng đầu.
2. — Cuộc chia 1/3 tiền lời của Hội, sau khi đóng đặng 2 năm.

NÊN LƯU Ý: *Hội cần dùng nhiều người chắc chắn và tử tế đặng làm quản-lý những nơi mà hội chưa có người thay mặt.*

Chocolat NESTLÉ

Chẳng những là đồ để tráng miệng quí, mà nó cũng là một món ăn bổ khỏe.

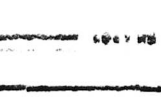

Chocolat NESTLÉ

Về đêm hát của hội Cổ Bai-lao

Giá tiền vô cửa nhứt định như vầy
Một hạng 2$00 và một hạng 1$50
Có bán trước tại nhà bán sách Aspar và Feuillet (đường Catinat).
Hãy mau mua giấy cho sớm vì hiện nay các chỗ ngồi đều có người lấy hết trước gần hết rồi.

Các cuộc lễ của Hội Cổ Bai-lao

Thứ bảy 12 Janvier 1935
Tại nhà hát Tây: Đêm hát của Cổ Bai-lao.
Thứ bảy 19 Janvier 1935
Tại phủ Toàn-quyền: Cuộc khiêu-vũ Trắng, và Vàng rất lớn.
Chúa nhựt 20 Janvier 1935
Tại Club Nautique (lội đua): Cuộc lễ dưới nước, đứng trên bờ sông nhảy xuống.
Sau ngày: 28, 29, 30, 31 Janvier, 1er và 2 Février 1935
Tại nhà-viên phủ Toàn-quyền: Cuộc nội-chợ rất lớn.
Chúa nhựt 3 Février 1935
Có bóng rất tốt đẹp tại nhà-viên phủ Toàn-quyền để mở mạc hội-chợ.

GIẾT SẠCH...

Muỗi, ruồi, kiến, lằn, bò chét sâu bọ v.. v... bằng thứ:

INSECTICIDE M. G.

Thứ thuốc trừ loài sâu bọ nầy có bán tại Nhà in Union 57 rue L. Mossard Saigon.
Mỗi chai litre: 1$50.
Chai nửa litre: 0$80.
Mỗi phân tư litre: 0$40.

Một miếng khi đói,
Một gói khi no!
Giúp nhau cơn hoạn nạn,
Đồng bào chớ so đo!
Anh em hai miền Nghệ—Tịnh,
Đang đợi ta gởi tiền cho!
Nớ nào ta đành ngành mặt!
Kẻ khác còn không nỡ làm lơ!
Mỗi người một ít!
Trăm họ đặng nhờ!

Chợ-Đêm

Bắt đầu 29 Janvier này Cổ-lao sẽ mở cuộc Chợ đêm tại vườn Chánh-Soái. Chợ đêm năm nay lớn hơn mọi năm vui hơn mọi năm. Có cô đèn, cô cao, hát Cải-lương hát Quảng, nhạc Tây, nhạc âu nhạc Quảng, nhạc Cao Miên, và làm thử chơi khác nữa kể không xiết. Nhớ tới chừa 29 Janvier đi coi kẻo uổng.

Một cuốn sách rất có giá-trị của hội Đông-dương bác cổ học

Kim-Thạch Kỳ-Duyên

Ai cũng thiết bổ « Kim-Thạch Kỳ-Duyên » của ông Thâu-khoa Nghĩa (người Nam-kỳ) là một áng văn-chương kiệt-tác, có giá-trị không thua gì những bộ Lục-vân-Tiên Hoa-Tiên truyện... song hồi đó tới giờ tu-thư chẳng đặng mấy bản nào (édition) cho thật đúng đắng.

Nhưng mới đây hội Đông-dương Bác-cổ học Société des Etudes Indochinoises) tại đem bổ Kim-thạch Kỳ-Duyên ấy xuất-bản ra ba thứ chữ: chữ annam, chữ quốc ngữ và chữ tây.

Về phần chữ Annam, thì ông giáo-sư Midan rất dày công tra cứu mới tìm đặng nguyên bổn.

Về phần chữ quốc-ngữ, thì có ông Bùi quang-Nhơn phiên dịch. Trước kia ông Nhơn cũng có xuất bổn mấy lần rồi, song chưa được hoàn hảo. Nay có ông giáo-sư Midan đem lại và phụ-chánh.

Về phần chữ Pháp, thì ông giáo-sư Midan ăn tâm dịch cho đúng nguyên văn và có chú thích rành rõi.

Mỗi quyển bán năm đồng.

Với cái giá nầy, đối với năm nay, chủ ý tốt tưởng chắc thế nào độc giả cũng cho là mắc, song nếu bạn đọc thấy công phu của hội Đông-dương bác-cổ học, cách in sách và nhứt là cái giá-trị về quyển « Kim Thạch Kỳ-Duyên » thì chắc bạn đọc không còn cho nó là mắc nữa.

Ở các nước khác, người ta trọng đủ quốc-bửu một cách đặc-biệt. Vậy tại ta nỡ nào ăn đem đổi với một công cuộc sưu tầm rất có lợi hay sao?

Chúng tôi ước mong sao bộ sách nầy sẽ đặng ba con to hoan nghinh một cách nhiệt liệt.

Ai ở xa, muốn mua, cứ gởi thơ ngay cho:

Monsieur le Président de la Société des Etudes Indochinoises, Saigon.

LẠI CÒN BỆNH HO SỔ MŨI KHÔNG CHUẨI

Bịnh rét đã là bịnh ho sổ mũi mà không chuẩi chớ? Mấy đau người rồi, hơn một ngày, nghe nóm gió thổi, trong phổi, người cảm thấy rất khó chịu, khác nào như gần chết ngạt!

Các người mắc bịnh ấy tới các điểm 8v, có khi vì vậy mà sinh ra bịnh đau tàng tật, chết cũng nên. Các người nên biết rằng, uống thuốc ngọt "Vosges Cazé" chắc thế nào cũng khỏi. Bịnh ho người dân đi cơn ông phổi như mới sau đây, làm cho đơm đỏ chất ra ngoài, không bị tắc nghẹn nữa. Thuốc đó ở lại trong phổi, làm cho phổi được mạnh mẽ hơn trước.

Biết bao nhiêu người khỏi sự nếu chịu lấy bà Stouff làm gương! Bà đó ở «2, rue de la Gare à Audincourt, Doubs» có viết cho chúng tôi coi thư này:

«Thưa thiệt, ông ơi, tôi sẵn nơi cho mọi người biết rằng thuốc ngọt xứ Vosges chữa bịnh ho thật là khiến hoài. Đã lâu năm tôi bị đau phổi, chữa thiệt nhiều cũng không khỏi. Song đây người tôi lấy dư mỗi một, chả làm gì được cả.»

«Tôi ho nhiều quá, thành ra đành thúc cả mọi người trong nhà. Mới bà láng giềng bên cho tôi uống thuốc ngọt xứ Vosges, thuốc thật tốt, tôi khỏi ngay.»

Sirop des Vosges Cazé

Bán tại các hiệu thuốc, hoặc tại hãng CAZÉ, Pharm. de 1re Classe, Avenue du Château, Paris

Cho hay biết

Le Cap Tourane 19 janv. (C.R.)
Le Min 15 janv. (M.M.)
Le Chenonceaux 21 janv. (M.M)

De Extrême-Orient ký vô
Le Claude Chappe 19 janv. (M.M.)
Le Yalou 15 janv. (M. M.)
Le Porthos 21 janv. (M.M.)

De Trung-hoa về
Le Félix Roussel 18 janv. (M. M.)
Le Jean Laborde 1er février (M.M.)

De Singapore về
L'Alb. Sarraut 17 janv. (S.A.M.I.

Tin tàu đi

Qua Pháp
Le Félix-Roussel 20 janv. (M.M.).
Le Yalou 15 janv. (M.M.)
Le Porthos 24 janv. (M.M.)
Le Jean Laborde 5 février (M.M.)

Ra Trung Bắc-kỳ
Le Claude Chappe 22 janv.(M.M)
Le Min 16 janv. (M.M.)(R.)
Le Linois 13 janv. (C.R.
Le Cap Tourane 21 janv. (C.R.)

Qua Tàu và Nhựt-bổn
Le Chenonceaux 26 Janv.(M.M.)

Qua Singapore
Le G.G. Merlin 14 janv. (S.A.M.I

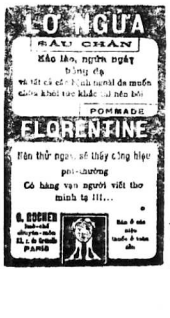

Giá lúa gạo hôm

Tại Saigon ngày 11 Janvier 1935.

Gạo (Hôm nào hãng thuê, bao lấy luôn — Mỗi tạ 68 kí-lô 700)

Gạo số 1, 25% tấm	từ 1.95 tới 1.98
Gạo số 2 (10% tấm	từ 1.90 tới 1.93
Gạo số 2, 10 tới 15% tấm	từ 1.85 tới 1.88
Gạo lức bự	từ 1.85 tới 1.70
Tấm số 1 và số 2	từ 1.88 tới 1.97
Tấm số 3	từ 1.28 tới 1.35
Cám trắng	từ 0.75 tới 0.80
Cám gạo lức	từ 0.35 tới 0.40

Lúa (Cho đến nhà máy Cholon, bao lấy luôn — Mỗi tạ 68 kí-lô)

Lúa xay gạo thương hạng	từ 1.36 tới 1.42
Lúa xay gạo số 1	từ 1.33 tới 1.39
Lúa số 2, 40% Nhựt-bổn	từ 1.30 tới 1.35
Lúa số 2, 50 tới 55% Java	từ 1.25 tới 1.30
Lúa xau	từ 1.25 tới 1.30

Bắp đỏ (Bán tại Cholon: 100 kí-lô, giá tháng 7 — 3$10 tới 3$40

Compagnie Indochinoise des Tabacs
SAIGON

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

La thuốc bổ mỹ-tiếng đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bịnh do

Một nỗi và Bộm dâi

dành ra, nghĩa là
các bịnh ở Gan, ở Dạ giày (bao tử) ở Ruột, ở Tim, các bịnh Công huyết, bịnh ngã nước, Sốt, Tê-thấp.

Phải nhận kỹ tên ký
G. ROCHER, Docteur-Chimiste
PARIS, 27, rue de Constantine
Và các hiệu thuốc

Các nơi đều có đặt người đại lý.

Mở cuộc lạc quyên để cứu giúp nạn-dân ở Trung-kỳ

Trước chừng anh em khắp cả lục châu ai ai cũng đều hay biết cái trận bão lụt rất dữ dội ở nơi phía bắc Trung-kỳ là Quảng-Bình, Nghệ-An và Hà-Tịnh, mà bị thiệt hại nhiều nhứt là hai tỉnh Nghệ-Tịnh. Hiện nay chánh-phủ đã cho phép mở cuộc lạc quyên rồi.

Vậy ai là người giàu lòng từ thiện biết thương người rủi ro tai nạn, đói rách khốn cùng, xin hãy cứu giúp, kẻ ít người nhiều, tùy theo phong kiếm, mựa chớ bỏ qua. Việc nầy quan Thống-Đốc Nam-kỳ là ông Pages thật có lòng từ thiện, thương xót những dân bị hạn lụt ở Trung-kỳ, nên ngài cho mở cuộc lạc quyên, để quyên tiền mà cứu giúp nạn dân trong cơn đói khát.

Mới hôm 17 Décembre nầy đây, quan Thống-Đốc Nam-kỳ lại tư tờ xuống cho bổn báo hay rằng : Ngài đã định lập một Ủy-ban để chủ trương cuộc lạc-quyên ấy như vầy :

Ông Bonnemain, Tham-biện hạng nhứt, làm hội trưởng Pháp.

Ông Nguyễn-v-Của, bổn-báo chủ-nhơn, làm Hội-trưởng Annam.

Ông Darrigade, chủ-nhơn, báo La Dépêche.

Ông Renaud, Hội-trưởng hội chức việc thương mãi và kỹ nghệ Tây.

Ông Hùi-thê-Xương, Đốc-phủ-sứ hồi-hưu.

Ông Hồ-v-Kính, Hội-trưởng danh dự hội chức việc thương mãi và kỹ nghệ Nam.

Ông Nguyễn-minh-Chiêu, Hội-đồng thành-phố Saigon.

Ông Dương-xuân-Diệp, Tri-huyện tại tòa nhứt đinh, Thượng-thơ, làm Từ-hân.

Ủy-viên

HỌC CĂN ĐÁNH XE HƠI

Mau giỏi - Thi mau
Giá rẻ hơn các nơi

TRƯỜNG XE-HƠI

95 bis, đường LAGRANDIÈRE -:- SAIGON

TRỊNH-HƯNG-NGẪU
Chủ trường kính đạo

«TRƯỜNG CỦA TRỊNH-HƯNG-NGẪU TỐT VÀ ĐẠY GIỎI HƠN HẾT» LỜI KHAI CỦA ÔNG CHÁNH-SỞ XÉT XE NƠI TÒA

HỌC TRÒ LỤC-TỈNH CÓ NƠI ĂN Ở TẠI TRƯỜNG

Thanh-Tâm Nữ-Công Học-Đường

Dạy đủ các khoa công-nghệ và Pháp văn
Đại-lộ Galliéni N° 227 à 231 -:- SAIGON

Quý thầy là hình các cô giáo và học-sanh trường Nữ-Công Thanh Tâm.

Dạy giá rẻ, học mau thành nghề. Trường mới mở thêm khoa dạy dệt tussor dệt bàng, dệt vớ và khoa dạy đờn piano, mandoline Jo ha cô Marie Anna Trương-vinh-Tống dạy mỗi tháng 5 $.

Rượu Bạc Hà làm tại xứ Grasse 86° độ

Jn= GIRAUD Fils

chè rất hạp vệ sanh — Mùi thơm, vị điệu

Không thứ nào sánh kịp

Ai mua có biêu thêm

Hỏi giá tại hàng :

L'UCIA

135, **Boulevard Charner — Saigon**

SỐ BÁO MÙA XUÂN

Tuy vẫn ra (1) *trương văn chương* có nhiều bài thơ xuân tuyệt tác của các nhà văn có danh ở Lục-Tỉnh ;

2° *Trương thể-thao* do nhiều bạn chuyên môn giúp sức ;

3° *Trương phụ-nữ và nhi-đồng* có nhiều bài vừa hay vừa vui ;

4° *Trương tiểu-thuyết và truyện ngắn* có một cái chuyện đầu năm rất có giá-trị của một người bạn thân của chúng tôi lâu nay đã từng nổi danh là nhà viết truyện ngắn tài tình...

Ngoài ra, lại còn lắm bài luận hay và nhiều bức hình vẽ đẹp nữa !

NÊN BIẾT !!!

Restaurant HUÊ-KỲ ở tại (Nhựt bà hồi) Cholon

Bổn hiệu hàng ngày, hàng đêm đều có bàn cơm Khách trú đủ các thứ đồ ăn Tàu, sớm mơi 9 giờ cho đến 3 giờ khuya đều có bán đồ ăn gia-vị, trà, rượu có đủ thứ lại qui khách muốn vui kêu điếm xầm (chanteuse) đến đờn ca xướng hát, bất luận giờ nào đều kêu được cả, bổn hiệu có phòng riêng sạch sẽ và có vệ sinh theo cách kim thời, có quạt máy (Ventilateur plafond ou portatif), có người thông ngôn và hay tiếp rước rất ân cần tử-tế vui vẻ, như có đặc đồ ăn đem về nhà cũng sẵng lòng, hay là đến tới nhà nấu cũng đặng hoặc cũng là đi xứ xa. Vậy xin mời qui ông qui bà trước đến mua vui, sau thử đồ ăn của bổn hiệu đều rẻ hơn các nơi và ngon ! ngon ! ngon !

Restaurant Chinois HUÊ-KỲ.

N° 37, Rue D'Artisans -:- CHOLON

PHÁP HOA VIỆT TỪ THOẠI

S 858 法華越辭話

Soạn-giả : Trần-t-ong-HẬP.

É — Ég

Eglantier : dã-sắc-vi 野薔薇 (cây tầm-xuân, đỗ-anh tử hoa) danh từ thực vật,

Eglantine : dã sắc vi hoa (nguyệt qui hoa)

Eglise : 1 - giáo đường, Thiên-chúa đường, (nhà thờ đạo, đền thánh) 2 - giáo hội (hội tranh)

L'église catholique : La, mã giáo hội (hội thánh ở nước La-mã, hội công giáo)

L'église réformée : cải cách giáo hội, tân giáo hội (cải cách hộ thánh, hồi tân giáo, đạo mới)

Eglogue : mục ca (văn thi (ca hát) của mục đồng)

Egoïsme : 1 lợi kỷ tâm, (lòn, hay làm vịch riêng cho mình) 2 - vị ngã chủ nghĩa, (chữ nghĩa vì mình)

Égoïste : tự tư tự lợi giả (kẻ lo vịch lợi cho mình mà thôi, kẻ vịch kỷ)

Égorger : 1 đoạn hầu, ách hoàng (cắt cổ, cắt họng, chọc huyết) 2 - sát hại (...iết, chém giết) 3 - sách cao giả (thách giá cao, giá mắt)

Égosiller (s) : đại thinh, cao xướng (la (hét) rát cổ, hét lòi cuống họng)

Égotisme : tự phụ chi tâm, khoa đại (lòng tự phụ, hay khoe khoan)

Égotiste : tự phụ giả, (kẻ hay tự phụ)

Égout : 1 - âm cầu, (cái cống nước, cống xây dưới đất cho nước dơ chảy đi, 2 - ốc thiêm trích thủy (máng nước) 3 - đờm trích (nhỏ giọt, nhỏ lước)

Égoutter : thông âm cầu nhơn (người coi cống nước)

Égouttage : 1 - lịch cán, (vắt nước ra cho ráo) 2 - sử địa điện cán táo (làm cho ráo nước trên mặt đất)

Égoutter : lịch cán, sơ thủy (vắt nước cho ráo, làm cho ráo nước, làm cho ráo nước)

Égouttoir : 1 cán táo khí (sàng vi, gắn, để gát đồ cho ráo nước) 2 - tự 滴 thủy khí (đồ lước nước)

Égratigner : 1 - tạo thương (quào, quào sướt, làm cho trầy (sướt) da, chợt da) 2 - tổn hoại, (hư nát)

Égratigne re : 1 - tạo thương (sượt da, vít trầy) 2 - khinh vũ (khinh dể)

Égravillonner : bạt mộc, di thực (bứng cây, dời trồng chỗ khác)

Égrener ou égrainer : khứ xác (lật (lấy) hột ra)

Égrener un chapelet : số niệm châu (lần hột)

Égriser : ma sát bàu thạch (đánh bóng bàu thạch, chùi cho bóng)

Égrugeoir : nghiên ma khí (cối dâm, bán tán, (tán cho nát)

Égru er : đảo toái, nị hiên n a (dâm nát, tán nát)

Égueulement : bác khẩu bình khẩu chi phá tổn (mẻ sứt miệng sứng hay là miệng bình)

Égypte : Ai-cập quốc (nước Ai-cập)

Égyptien, enne : 1 - Ai-cập thơn (người nước Ai-cập)

Égytologie : Ai-cập cổ vật học (học ở nước Ai-cập)

Eh ! : ô hô, y hi, (uổ ! cha chả ! ồ ! vậy ! (lời kinh sợ lời thám thường)

Énonté, e : 1 - vô sĩ, hậu nhan, (chai dá, lì lợm, không biết xấu hổ) 2 - vô sỉ chi đồ (những người không biết xấu hổ)

Eider : nhạn chi nhứt chủng, (một giống chi nhạn sanh sản tại xứ Âu bắc)

Éjaculation : 1 - xạ xuất, bình xuất (sự bắn ra sự dâm ra, sự xịt ra) 2 - tiểu tỷ đào (kinh nguyện vấn tắt mà sốt sắng)

(Còn nữa)

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TAN-VAN
Directeur Propriétaire : NGUYỄN-VĂN-THUẬT.
37, Rue Lucien Mossard. — SAIGON

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VAN-NGO

Lời người bạn gái

KÉN CHỒNG

Em không phải là nhà khảo-cứu về phong-tục và lịch-sử cho nên em không biết tục kén chồng, dân-tộc nào đã bắt chước của ai, song em dám nói quả quyết rằng: tục ấy ngày nay rất thạnh hành trong vùng đất Việt.

« *Lấy chồng cho đáng tấm chồng*
« *Bỏ công trang-điểm mà hồng ráng đen!*

Cứ lấy câu ca-dao nầy mà xét, thì vì cái lẻ chị em rất mất công để trang điểm: tô son, đánh phấn, đồi mặt, nhuộm răng (theo ngoài Bắc) cho nên chị em phải kén chồng, phải lựa người chồng cho thật vừa lòng phỉ ý.

Bên Tàu ngày xưa có tục gieo cầu, vì họ quả-ư tin tưởng ở nơi mạng vận, nơi tay ông tơ, bà nguyệt.

Theo cách gieo cầu, thì chị em không còn giữ phần lựa chọn người bạn trăm năm nữa, mà lại giao hết « quyền hành » lại cho trái cầu định đạt.

Thế mà trong các sách vở và truyện thơ, chúng ta không hề thấy có việc gì lỏi thỏi xảy ra cho cặp vợ chồng vì trái cầu mà nên tất cả.

Con bên ta, trong một trăm người chị em bạn gái, đã có hết chín chục người giành phần chọn lựa người chồng cho xứng đáng.

Lâm như vậy, mới ngỏa nói sơ qua, thì tưởng đàn là hợp thời, là trúng cách lắm, song em không hiểu tại sao trong dân gian lại có câu ca-dao nầy:

« *Con gái nhà giàu như tàu chuối hột,*
« *Đóng cửa kén chồng,*
đặng một đứa con!

Sao vậy? Cô lý nào?

Em lâu nay đã ghe phen suy nghĩ về câu « hát đưa em » rất quái-quăm và chửa đầy mùi trào-phúng ấy, song em không tìm ra được nguyên lý nào khác hơn là cho rằng: kẻ truyền ra câu hát kia là một kẻ đi nói con gái nhà giàu, nhưng bị người ta chê, nên tức giận, mới thốt ra như thế để trả thù chơi cho gỉ!

Nhưng nghĩ đi, còn phải nghĩ lại.

Nếu là câu nói bả vọ, không căn cứ vào thật sự thì làm sao người ta lại còn truyền rộng đến bây giờ?

Em vẫn còn đangsuy nghĩ. Chừng nào em suy nghĩ ra, em sẽ có bài nói thêm. Bây giờ em xin trưng cầu ý kiến của các chị và mong các chị sẽ vui lòng giúp sức với em để suy nghĩ cho ra chuyện nầy.

Phan-thị-T. C.

Ngồi buồn nói chuyện năm xưa

— Bà ngoại ơi! Bữa nay bà rảnh rỗi bà nói chuyện đời xưa nửa nghe chơi bà ngoại nhá.

— Thì con đem chiếu ra trải ngoài sân, chỗ bà ngoại quét sạch hồi chiều đó, rồi kêu hết mấy đứa em con trụi lại ngồi cho tử tế, để bà nói cho mà nghe, con nít hồi xưa có nhiều đứa hiếu thuận lắm. nó biết thương yêu kính mến cha mẹ nó lắm mấy con ạ. Như Lục-Tiên hồi mới có 6, 7 tuổi đến chơi nhà Viên-Thuật. Viên-Thuật thấy thằng nhỏ một mày ngộ nghĩnh thì thương lấy quá, ra cho ăn nó lẻ đầu ở trong tay áo ba ba trái. Đến khi ra về, nó bước lại vòng tay xá Viên-Thuật để từ tạ mà về. Chẳng dè trong lúc ở xa đó qua trong tay áo lọt ra Viên-Thuật thấy vậy thì cười và hỏi rằng: « Lục-lang cũng biết đâu quít nữa sao? » Lục-Tiên với và cởi lấy và tỏ thật rằng: « Mẹ tôi ở nhà ưa ăn quít lắm, ngặt không có tiền mua nên trước ngõ ao hồ, nay Minh-công cho tôi ăn quít, tôi nhớ lại mẹ tôi, nên tôi nhịn miệng, dấu để đem về cho mẹ tôi ăn kẻo mẹ tôi thèm. »

Viên-Thuật nghe nói, thì lấy làm lạ, bèn cho trọn đĩa quít, bảo Lục-Tiên đem về cho mẹ hắn ăn. — Hồi xưa nít hồi xưa thì là như vậy chớ phải con nít đời bây giờ con người ta gởi về cho mẹ nó, chưa kịp đem về tới nhà, mà nó đã ăn trước đi là tự bao giờ rồi, chớ có đâu được như Lục-Tiên vậy. — Mấy con hãy bắt chước theo mấy cái gương hiếu thuận như vậy, phận làm con trẻ phải biết thương yêu ông bà cha mẹ, phải biết cung kính thầy mình, còn ở với người ngoài, bắt luận là hạng nào bao giờ cũng phải giữ cái lòng trung tín với hết thảy mọi người. Như mới hôm nào đây ông ngoại con coi ở sách tây nay là nhựt-báo tây gì đó, thấy có một chuyện nói về một thằng bé tánnh tình chơn thật, ông ngoại con có thuật lại cho bà nghe và cứ trầm trồ khen ngợi thằng bé ấy hoài. Thằng ấy tên là Rất (Jacques) mới có 10 tuổi mà cũng ết na tốt, mỗ còi cha; mẹ nó sanh đẻ cũng nhiều mà chết hết chỉ còn có một mình nó. nên thương yêu nó lắm, nhà nghèo quá, bữa đói bữa no; cũng vì ăn uống thất thường phần bị nỗi lòng đau thương thống khổ hằng ngày mà bà mẹ nó phải mắt thôn minh gầy ốm teo ốm nhách.

Rất có tài nào mà khỏi ốm khỏi rồm, mặt mày mét chăm mét vườn; bữa nào nó cũng mang một cai giỏ trẹt nơi cổ, đi khắp các nẻo đường, để bán những giấy viết thơ, kim chỉ, viết chì, và nhựt-báo là đồ nó lãnh của người ta đem đi bán, kiếm chút đỉnh lời mà nuôi mẹ nó mỗi ngày.

Bữa nọ nó đi tới một chỗ kia, thấy có một bà ăn mặc sang trọng, đương đứng chờ xe ngoài đường, nó lật đật chạy lại cúi đầu chào, rồi nói: « Thưa bà, xin làm ơn mua giùm đồ cho con. » Bà ấy nghe cái giọng nói rất đáng thương, liền day lại hỏi:

— Cháu muốn đều chi?

— Xin bà vui lòng làm ơn mua giùm hộp giấy viết thơ cho con.

Bà nầy tên là Mông-tô-Di (Montausier) nghe nó nói, bà liền mở cái dầy (bourse) của bà ra, rồi bà lật đầu mà nói rằng: Rất quá! qua không có tiền lẻ mà mua cho nhiều được.

— Tội nghiệp mà thưa bà bữa nay mẹ con tôi không có gì ăn hết, xin bà làm phước mua giùm chút ít. Rất vừa nói vừa rưng rưng nước mắt.

— Qua lấy làm tiếc quá muốn mua giùm cho cháu mà không có tiền lẻ, làm sao bay giờ.

— Nếu bà có lòng tốt, mua giùm cho con, để con chịu khó chạy đi đổi tiền cho bà.

Bà ấy vì lòng từ thiện hay thương xót kẻ nghèo nàn nên bà không nghi ngại gì liền mở cái dầy, lấy ra một tiền giấy đưa cho, trao cho Rất và nói: « Bây nhiêu cháu hãy đi đổi đi, rồi đem về thối lại cho qua; qua chờ cháu ở đây nhá.

— Con rất cám ơn bà, con sẽ trở lại tức thì.

Rất nói rồi vù-ù chạy quay như tên bắn, tâm giạ bậ thì nằm nặc cứng trong tay, đi dai theo hàng phố, để đổi ra tiền lẻ. Mắc có lo đi đổi cho được tấm giấy cho mau mà nó quên đề phòng xe hơi. Rủi một cái xe chạy tới rất mau, đụng nhằm nó té lăng cù, mau chảy ra lai láng, nằm bất tỉnh dựa bên lề đường.

Còn bà Mông-tô-Di, đứng chờ hèn lâu không thấy thằng nhỏ ấy trở lại, kể thấy xe đưa vừa tới, bà tính bỏ đi cho được tấm giấy ấy đi, bà không chờ nữa, kêu xe ngừng lại bước lên đi liền; nhưng bà không khỏi nỗi lẫm bẫm một mình rằng: Là không nên trách gì, ta vẫn biết cái lủ trẻ con đi bán giạo, phần nhiều đều là như vậy. (Bà tưởng nó gạt bà rồi đi luôn).

Qua bữa sau bà Mông-tô-Di đương nằm trên một cái dài ghế để xem nhựt-báo chơi cho tiêu khiển, bà thấy có một đoạn trên cái nhan đề « *Một tấm giấy 5 quan rất bi mật* » Bà thấy cái nhan đề như vậy vùng nhớ lại cái việc của bà, nên bà vội và đọc mau bài ấy cho biết. Bài ấy như vầy:

« Có một thằng nhỏ bán đồ giạo kia trạc chừng 9, 10 tuổi, đương đi bán lối « đường X . . . rủi bị một « cái xe ô-tô chạy mau quá « đụng nhằm nó bị thương « nơi đầu rất nặng; người ta đã chở nó vào nhà « thương rồi. Giờ mà bắn-báo « lên khuôn, thăng nhỏ ấy « cũng còn chưa định tỉnh, « nhưng mà người ta vẫn « nghe nó nói lẫm bẫm mãi « có mấy tiếng: « Tiền của « bà ấy . . . Lại còn thấy nó « nắm một tấm giấy bạc năm « quan ở trong bàn tay mặc « nó chặc cứng, người ta « muốn lấy ra thì coi, thì « không thể lấy được, vì nó « nắm nặc lắm. không chịu « buông ra, cho nên chưa ai « biểu được tờ giấy bạc 5 « quan ấy là một ở trong « tay đứa nhỏ rủi ro ấy, v. v. »

Bà Mông-tô-Di đọc suốt bài ấy rồi, bà vùng đứng phắt dậy, với tay nhận người chuông kêu dân-bà ở lien, rồi dạy rằng: « Chị đi lấy cho tôi một cái áo dài, và kêu một cái xe đề sẵn ở đàng trước cho mau. »

Khi bà ấy thay đồ rồi, với và bước lên xe, bỏi chạy cho mau. Bà ngồi trên xe nghĩ nghĩ ngại ngại, lẫm bẫm một mình: không biết phải no hay không? Tội nghiệp quá! cũng không biết bịnh nó có thật nặng hay không có nó có qua khỏi hay không? (không phải bà lo mất tấm giấy 5 quan của bà, thật ra bà lo cho tánh mạng của đứa trẻ bơ vơ mà thôi.)

Xe tới trước cửa nhà thương, bà bảo ngừng lại đó mà rồi không nhằm giờ đến thăm bịnh được, mà cũng không biết phải trình với người giữ cửa rằng mình muốn thăm ai, vì bà không biết tên thằng nhỏ ấy. Bà phải xin vào ra mắt ông Quản lý nhà thương (Directeur de l'hôpital) rồi bà tỏ về đầu đây mới thuật rõ hết các việc của bà với mợt đứa nhỏ đi bán giạo vậy vậy . . . ma sao lại phù hợp với một lời trong nhựt-báo, chẳng khác nào là mơ mà nhiều.

Ông Quản-lý cũng cần biết rõ việc ấy, nên cũng vui lòng dắc bà đến coi phòng số 383, rồi ông vừa chỉ vừa nói: « Đây nầy, thưa bà, nó nằm ở phòng nầy đây. »

Bà ấy nhìn vào rồi nói: « Thật quả là nó rồi, thưa ông, tôi cám ơn ông. » Bà có kỷ lục thì quả là thằng nhỏ bán đồ giạo hôm qua đương nằm ngủ trên giường, ma da mặt nó xanh lè, con mắt lim dim, thấy mà bắt sợ; trên đầu nó thì băng bó chung quanh; những vậy mà trong lòng bàn tay nó vẫn còn nằm tấm giấy bạc chặc cứng.

Dưới chơn giường chỗ nó nằm lại có một người đ. n-b., được qui 2 cmca dưới đất, áp mặt vào giường mà khóc rấm rứt. Nguyên là mẹ của thằng Rất, nhơn khổ gặp cảnh con bị xe, nên đi kiếm cùng hết, gần ai hỏi nấy mà cũng không ai thấy ai biết được nó ở đâu. Bà ta lại càng đau lòng lo sợ, vừa đi vừa khóc nghẹn ngào, bất cần ngó bên hang cùng nào hết cũng đi dị hết. Đến sáng hôm sau mới có một người lính gét đường đề bà vào nhà thương mà tìm gặp con bà đấy.

Bà Mông-tô-Di xem thấy tình cảnh như vậy nên bà rất động lòng thương xót chẳng cùng, liền bước tới vỗ vai bà già ấy nhẹ nhẹ mà nói rằng: « Thôi, bà chớ khóc lóc nữa làm chi, nhờ ơn trời, chúng ta sẽ lo thuốc thang cho nó mau mau được mà.

Du-nhiên-Tử lý thuật

(*Tiếp theo trương sau*)

Nhơn tài trong nữ-giới

Cô Madeleine Bùi đã xuống tàu về nước

Chớ không phải là Cô Henriette, vị-hôn thê của Bác-sĩ Nhường

Ông Bùi-quang-Chiêu có phước lắm sao!

Con trai thì như bác-sĩ Louis Bùi, một quan lương-y có biệt tài, chuyên trị về bịnh họ lao. Con con gái thì một cô Henriette Bùi, người dân bà Việt-Nam thứ nhứt đã thi

Cô Henriette Bùi

đậu bằng cấp tấn-sĩ y-khoa rồi về vang, và một cô Madeleine Bùi, cũng là một vịdu học sanh đã từng ra vào nơi đại học đường bên Pháp.

Cô Henriette lại là vị hôn-thê của quan trạng-sư Vương-quang-Nhường, một nhà luật-sư có danh ở Saigon mà ai nấy đều biết.

Cô Madeleine vừa rồi đã xuống Marseille để đáp tàu về xứ. Chúng tôi xin chúc cho cô đi đường đặng biển êm gió lặng và mừng cho ông Bùi đặng một nhà con rể cao tài cao đức.

Trong nữ-giới, nếu chị em ta đều có cái chí, và cái sở học như hai cô Henriette và Madeleine nầy thì theo lo gì không đặng đối đãi ngang hàng với nam-giới?

Chồng làm trạng-sư cải bộ cho tội nhơn, vợ làm bà đốc-tơ, cứu chữa cho bịnh nhơn: như vậy thì có lẽ gì là nam nữ bình quyền, nữ lưu giải phóng?

Gia - chánh

Gà nấu nhiều món

Cùng em Ngọc-Lan,

Mới đây chị có tiếp được thơ của em gởi lên hỏi chị, về cách nấu thịt gà với nấm rơm hay là nấm-mỏi được chăng? nếu chị phải vọi và hồi ấm cho em rõ.

Nấm mà nấm với gà thì ngon lắm, mà nhứt là nấm (champignon) ở trong hộp lại càng ngon hơn nữa.

Poulet aux champignons

Gà nấu như cách nấu ra-gu (ragout) như chị đã chỉ cho em hôm trước, song em đừng có bỏ khoai vô, em cứ ram thịt gà với hành tây trước cho vàng, bỏ một nhúm bột mì, xoa trộn cho đều, rồi đổ nước luôi - đon (bouillon) nóng vào, em phải coi nấm và rửa sạch đất cát cho sẵn trước, cứ như nấm hộp thì khui ra bỏ nước đi. Lê nấm không ra mà thôi; để cho nó sôi một chập, độ chừng 15 phút đồng hồ, rồi đổ nấm vô ma nấu với thịt, em cũng đừng quên để là thơm vào, và em cũng phải nhớ ma rắt tro lên rên than với bớt lửa lại, để nó sôi riu riu, cho đến khi chín.

∴

Poulet aux haricots

Còn như em muốn nấu với đậu trắng, thì trước hết em phải luộc đậu riêng trước cho chín, (đậu trắng tây ngon hơn đậu trắng ta). Trong khi luộc đậu thì em cũng phải bỏ vào một tí tiếp tỏi, một cái hành tây xẻ làm tư, muối tiêu, nếu có đi heo hay là xương heo bỏ vô mấy lượt với đậu với một vài lá thơm càng tốt. Nếu đậu chưa chín mà nước muốn cạng, thì em phải châm thêm nước sôi, nếu em châm bằng nước lạnh thì ắt đậu phải sượng đi không được đâu em ạ.

∴

Gà em cũng nấu như đề nói trước, hễ đậu chín rồi thì em trút hết vào trong cái rây (passoire) mà lọc cho hết nước đi, nếu có nước sốt thì rưới nước sốt thêm mà rắn đậu cho thật sạch, rồi trút hết vô nồi mà nấu với gà, nếu có tương cà-vò tây (tomate en purée) thì em đề vào một hộp lại càng quí lắm.

∴

Poulet aux petit pois

Nếu nấu với đậu xanh (petit pois) hộp thì, cũng nấu gà như mấy cách nói trên, rồi khui hộp đậu đổ vào mà nấu chung với gà (vì đậu petit pois ở trong hộp đã chín sẵn rồi).

∴

Poulet aux carottes

Gà nấu với cải củ (carotte) thì cũng như cách nấu với khoai tây.

∴

Poulet aux marrons

Gà nấu với trái lật-tư ma-rons (marrons) cũng như nấu với khoai và cải rốt.

∴

Poulet aux choux

Gà nấu với cải bắp rất ngon mà nhứt là mấy người già cả, tuổi tác đã lớn rồi phần nhiều đều ưa món nầy lắm em ạ; vì nó để bỏ mà lại mau tiêu, cho nên những người lớn tuổi là thích ăn món nầy.

Gà nhà, gà rừng, vịt nước, le-le gà-nước, hay là bồng-bồng đều nấu được cả.

Gà hay chim, hoặc vịt nước, cũng đều phải để nguyên con như rồi tây, trước hết rồi sơn gà đi cho vàng, một bắp cải xẻ ra làm tư, hoặc làm sáu, gọt 7, 8 củ khoai tây, hai bé củ cà-rốt gọt vỏ và cắt ra từ khúc, một vài củ hành tây xẻ hai, bắt cái sơn (casserole) lên cho nó nóng, đổ mỡ vào cho sôi, chế vô một muỗn bơ (beurre) bỏ hành tây vô ram sơ trước cho no thơm rồi thì bỏ cải bắp, khoai và cải rốt vô một lượt, xóc trộn cho đều, chừng 5, 7 phút đồng-hồ, cho bơ và mỡ có bắt vô khoai cải cho đều, rồi bỏ con gà vô xoc một hồi nữa; rồi đổ nước buổi-đon nóng vào vừa thấp mu thôi, dựng độ nhiều lắm, bỏ vài ba lát tươi với muối tiêu vào, rồi vùi lửa, đậy nắp cho kín, cũng để cho nó sôi riu riu. Nếu có một đôi heo khô (jambon) thì em bỏ vô một miếng bằng bàn tay, cắt hai ra, ram xuống một lượt với cải và khoai mà nấu, thì món ăn nầy lại càng qui hóa vô cùng. Song phải nấu cho lâu, bao giờ bắp cải thật chín rụi thì ăn mới ngon.

Chị gì đọc em một lần nữa như các món trên đây, mà là món nào khá nấu cũng vậy, nếu muốn nấu cho mau, thì trước khi rán ra dia cũng đem ra ăn tại em phải nhớ ma gà với một muỗn bỏ bơ (beurre) trộn đều rồi sẽ đọn lên ăn. Em phải biết rằng bỏ bơ như vậy là là cho món ăn được thơm thơ ngon lành; em đừng quên nha.

Chị Nguyễn-thị Minh-Nghĩa
của em

Nói chuyện Tô-Hiến-Thành

Qui hình thì (1)

瞧離已足十年强。
Mười lý đi lui tiếp riêu sương
對鏡那堪更理粧。
Đối kiếng na khoan cam sửa sang
聞雁幾回修尺素。
Vấn-an mấy lượt nhắn vài chữ
見霜先爲製衣裳。
Kiến sương đặng sắm áo may thường
開箱叠練先垂淚。
Khai sương điệp luyện ra nước lệ
拂杵調砧更斷腸。
Tuất chày điều chăm cành đoạn trường
蕓就龜形兒天子。
Tu tựu qui hình kiến thiên-tử
願教征客早還鄉。
Nguyện giao chinh khách hồi hoàn hương.

hân-thi

/ Bài dịch ra nôm:

Mười mấy năm trường chịu cách
xa,
Sương sương sang ở bẽm, nhuốm
gương gà nhòa.
Nhạn bay đề kịp kèm thư đến,
Sương tới thì liền gởi áo ra
Xếp áo, mở rương giòng lệ đổ,
Phất chày, xen đá rượt lòa sa.
Hình rùa đặt gắm trình thiên-tử
Chinh khách xin cho trở lại nhà.

(1) *Đời Hậu-Xương có người Trương-Quầy đóng ở biên thùy gần 10 năm không được về, vợ là Hâu-thị đệt gấm hồi văn ra hình rùa dâng vua. Vua thương tình cho Quầy về.*

Dịch giả Nguyễn-hữu-Trương
Trà-Mơn

TỈ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH
NHỜ THUỐC BỘT
CỦA ÔNG TÂN-SĨ Y-KHOA

POUDRES DE COCK

Quí ông, quí bà hiếng ăn hiếng uống, tiêu hóa chậm trễ khó nhọc, nặng bụng hay là ngán tức, sau khi ăn cơm rồi chăng? Quí ông, quí bà hay ưa chua nói, nhứt đầu chóng mặt, hay ợ ngáp, ngủ gục, khi mới ăn rồi lười đóng trăng hơi thở hôi tiếng (thoi miệng), sinh bụng không? Quí ông, quí bà ăn uống không tiêu, hết bụng đi, buồn mửa, khi thì thảo da khi thì bón không? Có đau mỏ ác đau bụng, có mỗi mệt nhọc, thở hào hển, ban đêm tức tưởi, chiêm bao ngủ không được chăng?

Phải nhớ trong tri rằng: thuốc bột Poudres de Cock làm cho qui ông, qui bà hết sự đau đớn ấy và các chứng bịnh nó làm cho qui ông qui bà cực nhọc cả đời, vì thuốc bột *POUDRES DE COCK* làm cho tỳ vị hoàn lại như cũ rất mau. Uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* ăn cơm ngon, sự tước nào nó tiêu hóa cũng dễ, ngũ lòng lục phủ tim đâu, óc, gan, thận, phế phủ được thông đồng, tinh thần trang kiện mạnh mẽ, vui vẻ. Quí ông, quí bà ai ai cũng đau tỳ vị, vậy thì uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* vì nó để mà trị bịnh ấy.

Bởi thuốc bột *POUDRES DE COCK* đựng trong hộp thiết để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành *JETMONT*, tỉnh Nord.

Enterobyl

ĂNG-TÊ-RÔ-BI-LỜ

THUỐC CHỮA LÁ GAN

Mỗi sáng uống 2 muỗng nhỏ (muỗng uống cà-phê) thuốc bột nhỏ pha vào nước lã	*Thiếu chất ở lá gan* .....
	Bịnh táo kết — Bịnh gầy mòn
	Bịnh ngoài da .....
	Bịnh ở các xứ nóng .....

E. DEHAUSSY, là quan dốc-tơ khoa vật-lý, Cử nhân khoa cách-trí Nguyên làm đầu coi các công việc thực hành ở đại học môn thuốc, số 66, Rue Nationale LILLE (France)

BÁN TẠI KHẮP CÁC HÃNG BÀO CHẾ TÂY

Saigon Pharmacies MUS, SOLIRÈNE, BARBEROUSSE, SARREAU, FRANCO-ANNAMITE

GÂY MÔN

Thuốc SIROP de DESCHIENS

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU

VICHY CÉLESTINS

UỐNG TRỪ LÁNH CÁC CHỨNG:

Nước vàng da, bịnh hay mắc đái, đau mình chóng gan, đi lợn cợn có cát, đau lúc-lắc

CÁC VỊ SANG HIỆU VICHY-ÉTAT

SEL VICHY-ETAT	Điểm vị rất hay trong nước mạch chế ra để pha ăm ra nước suối
PASTILLES VICHY-ETAT	Uống hai ba viên, khỏi ăn rồi thì để tiêu tang
COMPRIMES VICHY-ETAT	Để cho mỗi người làm ra nước mạch hoài đó, uống cho ăn mau tiêu.

COI CHỪNG LÀM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC

PHẢI COI CHỪNG ĐỒ GIẢ MẠO

HÃY NHỚ CÁI KỲ TÊN: MYDY

SANTAL MIDY

(Sân-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiệu và tinh hảo để trị bịnh *đau lận*, mới cũ gì đều thần hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thục).

Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu MIDY

Buôn bán lớn, số 8, Đường Vivienne, Paris

Trong mấy nhà Thuốc

CỨ DỮ GIN THẬN-KINH THÌ LẠI MẠNH NHƯ XƯA.

Khi nào đau thận nên mua ngay một hộp THUỐC VIÊN FOSTER, bịnh sẽ khỏi ngay, lại sẽ làm việc dễ dàng. Và, nếu ai nhức đầu, chóng mặt, mỏi ngủ và đau nhức khó chịu, chỉ có THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi thôi. Thuốc ấy đã chữa danh rất công hiệu cho các bịnh sau nầy

Đau lưng	Nước tiểu dục	Cóc ăn trong bàng-quang.
Bệnh thấp	Sưng bàng-quang	
Đau gang-thắt lưng	Quá lợi tiểu	Huyết sấu sinh
	Sưng mắt cá chân	nước tiểu vẫn

Một hộp 8f50 — **PILULES FOSTER** — Hai Hộp 14f85

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các hãng bào chế tây và gởi mua tại nhà G. BINAC, Phm^ien, số 26 Phố Ferdinand, PARIS.

Cuộc lạc-quyên để cứu giúp nạn dân ở miền Bắc Trung-kỳ

Anh em khắp cả lục-châu ai ai cũng đều hay biết các sự thiệt hại rất ghê gớm sau trận bão lụt ngày 24 tây tháng mười. Mấy ông già trên 80 tuổi cũng chưa nghe nói có trận bão nào dữ dội hơn.

Ba tỉnh Quảng-Bình Nghệ An và Hà-Tịnh bị hư hại nhiều lắm; một tỉnh Hà-Tịnh có đến 220 người chết, 680 cái nhà và trên 40,000 sức vật trôi theo ngọn thủy triều, còn nhà tan nát thì kể đến số muôn, mùa màng năm nay bị hư hại hết. Đã hay tình hình ở miền bắc Trung-kỳ như vậy anh em nỡ nào không cứu giúp. Kẻ chết đã đành an phận, còn người sống lại không nhà ở, không cơm ăn, đã đến gần hai tháng nay nhờ lãnh gạo từng ngày mới còn sống sót lại đó! Bổng báo ở Trung-kỳ và Bắc-kỳ đã tổ chức việc nghĩa-quyên còn chánh-phủ cũng có lo những phương pháp, để cứu cấp, mà, hỡi ôi! bạc tiền góp thì ít mà kẻ đói khó thì chẳng biết mấy muôn. Nay mới đây phải đói rách, khốn cùng; nếu không nhờ cậy được anh em trong Nam-kỳ thì phải chết mòn, chết một cả h thảm thiết hơn lúc bão lụt.

Anh em ôi! Hãy thương xót nỗi giống! Anh em mựa chờ bỏ qua!

Anh em kể ít người nhiều bao nhiêu cũng phải, ráng cứu cho đồng bào chúng ta ở Trung-kỳ khỏi, đói khát! Năm nay ai ai cũng tùng, song có su nào cất nào cũng ráng, cứu cả ngàn ông già bà cả, cả muôn con nít đương trong cơ nơi anh em mới số g được. Tiếng kêu khóc của kẻ khốn khó có lẽ đã thấu trời, không lẽ chẳng động lòng anh em. Số tiền nhỏ mọn bao nhiêu cũng thâu hết, xin gởi ngay đến M. Nguyễn-minh-Chiêu số 25 đường Paul Bert Saigon.

Số lạc-quyên đã gởi cho các tỳ các sở, đã giao cho mấy ông Hộ Sa'gon và Cholon còn ở các tỉnh thì có các quan chủ tỉnh, chủ Quận và làng tổ g đương thâu góp rồi sẽ gởi về cho M. Nguyễn-minh-Chiêu nhận lãnh cho Uy-ban cứu-tế Namkỳ.

Cảnh vẽ bình quảng cáo rất đẹp giá rẻ

Géo NAM

23, Rue Lagrandière

27 Rue Lucien Mossard

Ngồi buồn nói chuyện năm xưa

(Coi tiếp tương trước)

Thằng Hắt nghe tiếng bà Mông-tô-Di rồi, liền mở hé coi mắt ra mà nhìn bà sững sốt, còn hai tay thì nó xé lăn ra, cho tấm giấy ? quan rớt xuống dưới nệm, thở dài một tiếng, rồi nín êm mà ngủ khò.

Cách vài tuần sau bà Mông-tô-Di đắc bà giá tặng Hắt vào nhà thương mà đem nó về, vì nó đã mạnh rồi, về tới nhà bà Mông-ô Di hiền coi với hai mẹ con thằng Hắt rằng: « Hãy vào ở với tôi mà an hưởng đến hạnh phúc, đặng tôi đền đáp tấm lòng chơn thật cho thằng con của bà vậy.

Từ đó tới sau, bà Mông-tô-Di đối với bà mẹ thằng Hắt như chị với em, con đối với mẹ thì bà coi nó cũng như con ruột vậy. Mẹ con ăn sung mặc sướng, khỏi phải rách rưới đói khát chi nữa hết.

Hỡi, mấy con hãy lấy đấy mà làm gương, những con trẻ nào mà có tánh ngay lành chơn bậ', thì ắt được người ta thương yêu luôn luôn.

Đầu xảo các giống Heo lạ

Chiều thứ bảy nầy, 12 Janvier 1935) cuộc đấu xảo các giống heo sẽ lam lễ khai mạc một cách rất long trọng tại Haraa Thu-sơn-Nhứt.

Dung năm giờ chiều

Sẽ có nhiều thứ heo *đã tốt mà lại lạ* của các nơi đem đến đấu, có nhiều con to lớn như ông bọ, nanh mọc lò hàm, cao khỏi vai, và dựng chặt cẳng, nhà, cân nặng hơn con trâu. Giống heo nầy là heo lấy rặc, làm Jambon, Saucisse, rất ngon.

Bà con nên đến xem, chớ bỏ qua dịp vừa quái lạ, vừa cần ích nầy! Uổng lắm! Uổng lắm!

Cần ích là mình quên chưa dịp hỏi mua heo con đem về để giống giống tốt, để nuôi mau lớn mà lại ít hay đau ốm.

Lại có một thứ heo nhỏ, xiêu, như con bọ, sai con, đẻ một bầy lục ngục. Nuôi mau lớn, ăn ít tốn hao.

Thứ nay tuy nhỏ, chớ cũng có ích, vì ở trong nhà họp, gia-đình nhỏ, nuôi cho ăn đồ thừa rất tiện. Thứ heo nầy dạng hit, để thương lắm heo đúc lò.....

KHI **PHỔI** YẾU

nên dùng thuốc

PULMONIA

chữa bằng thảo-mộc

Sách tặng quý ông quý bà

E. LOSLE'S, bào chế Boulogne-sur-Seine

Có bán khắp các hãng bào chế khắp Ô Saigon: MUS-SOLIRÈNE-SARREAU

Grande de Pharmacie Franc

TIỂU BỘC — PHÁT HÃN

TRỪ TẾ BỆNH NGỨA — HẠ-LÃO TỨT BỔ V V

TA LOC

Máu ta bằng thuốc

SAN-SỞ-PA-RAY

PA-RI-DI-EN-NỜ

(Salseparille Parisienne)

Thuốc chuyên-môn rất công-hiệu để chữa bịnh ngoài da

Bán khắp các hãng — Bán buôn tại số nhà 8, rue Vivienne PARIS

THANH LƯƠNG

CÔNG-DỤNG THUỐC VIÊN PI-LUN-LỜ PANH RỜ

(PILULES PINK)

HÃY THẬN TRỌNG ĐỀ CHỐNG LẠI SỰ YẾU MỆT CỦA CÁC CƠ THỂ

Thuốc *PILULES PINK* anh nhiều màu tốt và tẩm nhuần các căn tây, thuốc nầy làm cho hiệt đói, làm cho các nước trong ta dây chảng sinh và giúp cho mạnh các công việc của các cơ thể.

Cần nên thuốc *PILULES PINK* thật đang gọi là thuốc đại bổ hiệu để chữa bịnh thiếu máu, bịnh phiền-muộn, bịnh gầy-mòn các bịnh tơi thì lợn số và bịnh nữ về giá bịnh đau bao-bì, bịnh nhức đầu, bịnh căn lực mỏi mệt.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hãng bào-chế tây

Thuốc mới bài, uống vào tới miệng, trị

BINH TIỀM LA

Uống thế khỏi chích thuốc

BIGMARGYL

Laboratoire Chimiothérapique, 2, Place du Théâtre Français, PARIS, et toutes Pharmacies.

Saigon: Ets BARREAU, Pharmacie Centrale, 7, d'Ir, Paris ie, Cen

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE CARREAUX & MOSAÏQUES

Societe d'Exploitation des Etablissements

BROSSARD MOPIN

Kể nghiệp

Sáng lập từ năm 1909

số 3 đường Lucien Lacouture

CHODUI — SAIGON

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp quốc tại Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bay, đẹp lắm. Giá hạ hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bảng giá mới lãnh-in sẽ gởi cho.

Dây thép để tắc: Adresse Telegraphique: MASACAMO SAIGON

VỒ RA THONG VHÃ

Đường 4 đường I. Lacouture. – Chodui gần trại linh tập 5-me